

Dziennik Urzędowy

L 209

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 54

17 sierpnia 2011

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

2011/505/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 6 grudnia 2010 r. w sprawie stanowiska Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu utworzonego Umową między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób, w odniesieniu do zastąpienia załącznika II tej umowy dotyczącego koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego 1

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 817/2011 z dnia 11 sierpnia 2011 r. ustanawiające zakaz połowów broszmy w wodach UE i międzynarodowych wodach obszarów V, VI oraz VII przez statki pływające pod banderą Francji 12
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 818/2011 z dnia 11 sierpnia 2011 r. ustanawiające zakaz połowów płamiaka w wodach UE i w wodach międzynarodowych obszarów Vb oraz VIa przez statki pływające pod banderą Hiszpanii 14
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 819/2011 z dnia 11 sierpnia 2011 r. ustanawiające zakaz połowów czarniaka w wodach obszaru VI; w wodach UE i wodach międzynarodowych obszarów Vb, XII oraz XIV przez statki pływające pod banderą Hiszpanii 16

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 820/2011 z dnia 16 sierpnia 2011 r. w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej terbutyloazyna, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 i decyzji Komisji 2008/934/WE ⁽¹⁾	18
★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 821/2011 z dnia 16 sierpnia 2011 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz octanu winylu pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki	24
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 822/2011 z dnia 16 sierpnia 2011 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw ...	39
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 823/2011 z dnia 16 sierpnia 2011 r. zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (UE) nr 867/2010 na rok gospodarczy 2010/2011	41

DECYZJE

2011/506/UE:

★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 16 sierpnia 2011 r. zmieniająca decyzję 2005/240/WE zatwierdzającą metody klasyfikacji tusz wieprzowych w Polsce (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 5745)	43
---	----

2011/507/UE:

★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 16 sierpnia 2011 r. zmieniająca decyzję 2005/382/WE zatwierdzającą metody klasyfikacji tusz wieprzowych na Węgrzech (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 5746)	49
--	----

2011/508/UE:

★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 16 sierpnia 2011 r. dotycząca niektórych środków ochronnych w związku z klasycznym pomorem świń na Litwie (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 5798) ⁽¹⁾	53
---	----

Sprostowania

★ Sprostowanie do decyzji Komisji 2009/894/WE z dnia 30 listopada 2009 r. ustalającej ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego meblom drewnianym (Dz.U. L 320 z 5.12.2009)	62
★ Sprostowanie do decyzji Rady 2010/320/UE z dnia 8 czerwca 2010 r. skierowanej do Grecji celem wzmocnienia i pogłębienia nadzoru budżetowego oraz wezwania Grecji do zastosowania środków służących ograniczeniu deficytu uznanemu za niezbędne w celu likwidacji nadmiernego deficytu (Dz.U. L 145 z 11.6.2010)	63

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY

z dnia 6 grudnia 2010 r.

w sprawie stanowiska Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu utworzonego Umową między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób, w odniesieniu do zastąpienia załącznika II tej umowy dotyczącego koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego

(2011/505/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 79 ust. 2 lit. b) w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając decyzję 2002/309/WE Rady i – w odniesieniu do Umowy w sprawie współpracy naukowej i technologicznej – Komisji z dnia 4 kwietnia 2002 r. w sprawie zawarcia siedmiu umów z Konfederacją Szwajcarską⁽¹⁾, w szczególności jej art. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób⁽²⁾ (zwana dalej „Umową”) weszła w życie w dniu 1 czerwca 2002 r.
- (2) Artykuł 18 Umowy stanowi, że Wspólny Komitet może, w drodze decyzji, przyjmować zmiany do Umowy, w tym do załącznika II do Umowy dotyczącego koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego.
- (3) W celu zapewnienia spójnego i właściwego stosowania aktów prawnych Unii oraz uniknięcia trudności administracyjnych i ewentualnych problemów prawnych należy zmienić załącznik II do Umowy, tak aby włączyć do niego akty prawne Unii, do których Umowa w dotychczasowym brzmieniu się nie odnosi.
- (4) Dla zachowania przejrzystości i zrozumiałości należy ujednoczyć załącznik II do Umowy i protokół załączony do tego załącznika.
- (5) Do niniejszej decyzji zastosowanie ma Protokół w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa

i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości załączony do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Protokół w sprawie stanowiska Danii załączony do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ma również zastosowanie do niniejszej decyzji.

- (6) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości załączony do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, te państwa członkowskie nie uczestniczą w przyjęciu niniejszej decyzji, nie są nią związane, ani jej nie stosują. Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii załączony do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji, nie jest nią związana, ani jej nie stosuje.
- (7) Zobowiązania zawarte w Umowie, które objęte są zakresem stosowania postanowień części trzeciej tytułu V Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej nie są wiążące dla Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa jako zobowiązania na podstawie prawa unijnego, ale mają one zastosowanie jako zobowiązania wynikające z uzgodnień pomiędzy tymi państwami członkowskimi a Konfederacją Szwajcarską,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko Unii w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy art. 14 Umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób jest oparte na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu zamieszczonym w załączniku I do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 114 z 30.4.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 114 z 30.4.2002, s. 6.

Artykuł 2

Niniejszym zatwierdza się deklarację zamieszczoną w załączniku II do niniejszej decyzji, która zostanie złożona w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu podczas przyjmowania przez Wspólny Komitet decyzji, o której mowa w art. 1.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 grudnia 2010 r.

W imieniu Rady

J. MILQUET

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

PROJEKT

DECYZJI NR .../2010 WSPÓLNEGO KOMITETU

ustanowionego na mocy art. 14 Umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób

z dnia ...

zastępującej załącznik II tej umowy dotyczący koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego

WSPÓLNY KOMITET,

uwzględniając Umowę między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób (zwaną dalej „Umową”), w szczególności jej art. 18,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa została podpisana w dniu 21 czerwca 1999 r. i weszła w życie w dniu 1 czerwca 2002 r.
- (2) Załącznik II do Umowy dotyczący koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego został ostatnio zmieniony decyzją nr 1/2006 z dnia 6 lipca 2006 r.⁽¹⁾ i powinien obecnie zostać zaktualizowany w celu uwzględnienia nowych aktów prawnych Unii Europejskiej, które weszły w życie od tego czasu, w szczególności rozporządzenia (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego⁽²⁾ i środków przyjętych w celu wdrożenia tego rozporządzenia.
- (3) Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 zastąpiło rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie⁽³⁾.
- (4) Dla zachowania przejrzystości i zrozumiałości należy ujednoczyć w formie wiążącego prawnie tekstu załącznik II do Umowy i protokół załączony do tego załącznika.

- (5) Załącznik II do Umowy należy dostosowywać do zmian w odpowiednich aktach prawnych Unii Europejskiej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik II do Umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób zastępuje się tekstem zawartym w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję sporządzono w języku: angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim oraz włoskim, przy czym teksty w każdym z tych języków są na równi autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej przyjęciu.

Sporządzono w ... dnia ...

W imieniu Wspólnego Komitetu

Przewodniczący

Sekretarze

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 29.9.2006, s. 67.

⁽²⁾ Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 149 z 5.7.1971, s. 2.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK II

KOORDYNACJA SYSTEMÓW ZABEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO

Artykuł 1

1) Umawiające się strony zgadzają się, w odniesieniu do koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, na stosowanie między sobą aktów prawnych Unii Europejskiej, do których odnosi się i które zmienia sekcja A niniejszego załącznika, lub równoważnych im zasad.

2) Określenie »państwo(-a) członkowskie« zawarte w aktach prawnych, o których mowa w sekcji A niniejszego załącznika, oprócz państw objętych odpowiednimi aktami prawnymi Unii Europejskiej obejmuje również Szwajcarię.

Artykuł 2

1) Na użytek stosowania postanowień niniejszego załącznika umawiające się strony należycie uwzględniają akty prawne Unii Europejskiej, o których mowa w sekcji B niniejszego załącznika.

2) Na użytek stosowania postanowień niniejszego załącznika umawiające się strony biorą pod uwagę akty prawne Unii Europejskiej, o których mowa w sekcji C niniejszego załącznika.

Artykuł 3

1) Przepisy szczególne dotyczące ustaleń przejściowych w odniesieniu do ubezpieczenia od utraty pracy dla obywateli niektórych państw członkowskich Unii Europejskiej posiadających zezwolenie na pobyt w Szwajcarii ważne przez okres krótszy niż jeden rok, dotyczące szwajcarskich zasiłków pielęgnacyjnych oraz świadczeń w ramach planów świadczeń pracowniczych w zakresie emerytur, rent rodzinnych i rent inwalidzkich określono w protokole do niniejszego załącznika.

2) Protokół stanowi integralną część niniejszego załącznika.

SEKCJA A: AKTY PRAWNE STANOWIĄCE PRZEDMIOT ODNIESIENIA

1. Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego ⁽¹⁾ zmienione rozporządzeniem (WE) nr 988/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 września 2009 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego oraz określającym treść załączników ⁽²⁾.

Do celów niniejszej Umowy rozporządzenie (WE) nr 883/2004 dostosowuje się w następujący sposób:

a) w sekcji I załącznika I dodaje się tekst w brzmieniu:

»Szwajcaria

Przepisy kantonalne dotyczące zaliczek z tytułu świadczeń alimentacyjnych na podstawie art. 131 ust. 2 i art. 293 ust. 2 federalnego Kodeksu cywilnego.«;

b) w sekcji II załącznika I dodaje się tekst w brzmieniu:

»Szwajcaria

Zasiłki z tytułu urodzenia się dziecka i zasiłki z tytułu adopcji zgodnie z obowiązującymi przepisami kantonalnymi na podstawie art. 3 ust. 2 federalnej ustawy o dodatkach rodzinnych.«;

c) w załączniku II dodaje się tekst w brzmieniu:

»Niemcy-Szwajcaria

a) Konwencja o zabezpieczeniu społecznym z dnia 25 lutego 1964 r. zmieniona konwencjami uzupełniającymi nr 1 z dnia 9 września 1975 r. i nr 2 z dnia 2 marca 1989 r.:

(i) ust. 9b pkt 1 nr 1–4 protokołu końcowego (mające zastosowanie ustawodawstwo i uprawnienia do rzeczowych świadczeń chorobowych dla mieszkańców niemieckiej eksklawy Büsingen);

(ii) ust. 9e pkt 1 lit. b) zdanie pierwsze, drugie i czwarte protokołu końcowego (dostęp do dobrowolnego ubezpieczenia zdrowotnego w Niemczech poprzez zmianę miejsca zamieszkania w Niemczech);

⁽¹⁾ Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 284 z 30.10.2009, s. 43.

b) Konwencja o ubezpieczeniu od utraty pracy z dnia 20 października 1982 r. zmieniona protokołem dodatkowym z dnia 22 grudnia 1992 r.:

- (i) art. 8 ust. 5, Niemcy (gmina Büsingen) przeznaczają kwotę równoważną kwocie wkładu wypłacanego przez kanton na mocy przepisów prawa szwajcarskiego na pokrycie kosztów udziału pracowników objętych tym postanowieniem w środkach na rzecz promowania zatrudnienia.

Hiszpania-Szwajcaria

Punkt 17 do protokołu końcowego konwencji o zabezpieczeniu społecznym z dnia 13 października 1969 r. zmienionej konwencją uzupełniającą z dnia 11 czerwca 1982 r.; na mocy tego przepisu osoby ubezpieczone w ramach systemu hiszpańskiego są zwolnione z wymogu przystąpienia do szwajcarskiego systemu ubezpieczeń zdrowotnych.

Włochy-Szwajcaria

Artykuł 9 ust. 1 konwencji o zabezpieczeniu społecznym z dnia 14 grudnia 1962 r. zmienionej konwencją uzupełniającą nr 1 z dnia 18 grudnia 1963 r., umową uzupełniającą z dnia 4 lipca 1969 r., protokołem dodatkowym z dnia 25 lutego 1974 r. oraz umową uzupełniającą nr 2 z dnia 2 kwietnia 1980 r.;

d) w załączniku IV dodaje się tekst w brzmieniu:

»Szwajcaria«;

e) w części I załącznika VIII dodaje się tekst w brzmieniu:

»Szwajcaria

Wszelkie wnioski o emerytury, renty rodzinne i renty inwalidzkie w ramach systemu podstawowego (ustawa federalna o emeryturach i rentach rodzinnych oraz ustawa federalna o ubezpieczeniach na wypadek inwalidztwa) oraz emerytury w ramach planów ustawowych świadczeń pracowniczych (ustawa federalna o planach świadczeń pracowniczych w ramach ubezpieczeń emerytalnych, rodzinnych i na wypadek inwalidztwa).«;

f) w części 2 załącznika VIII dodaje się tekst w brzmieniu:

»Szwajcaria

Emerytury, renty rodzinne i renty inwalidzkie w ramach ustawowych planów świadczeń pracowniczych (ustawa federalna o planach świadczeń pracowniczych w ramach ubezpieczeń emerytalnych, rodzinnych i na wypadek inwalidztwa).«;

g) w części II załącznika IX dodaje się tekst w brzmieniu:

»Szwajcaria

Renty rodzinne i renty inwalidzkie w ramach ustawowych planów świadczeń pracowniczych (ustawa federalna o planach świadczeń pracowniczych w ramach ubezpieczeń emerytalnych, rodzinnych i na wypadek inwalidztwa).«;

h) w załączniku X dodaje się tekst w brzmieniu:

1. Świadczenia uzupełniające (ustawa federalna o świadczeniach uzupełniających z dnia 19 marca 1965 r.) oraz podobne świadczenia przewidziane w przepisach kantonalnych.
2. Renty z tytułu ubóstwa przyznawane w ramach ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa (art. 28 ust. 1a ustawy federalnej o ubezpieczeniu na wypadek inwalidztwa z dnia 19 czerwca 1959 r., zmienionej w dniu 7 października 1994 r.).
3. Nieskładkowe świadczenia o charakterze mieszanym na wypadek bezrobocia przewidziane w przepisach kantonalnych.
4. Nieskładkowe nadzwyczajne renty inwalidzkie dla osób niepełnosprawnych (art. 39 ustawy federalnej o ubezpieczeniu na wypadek inwalidztwa z dnia 19 czerwca 1959 r.), które przed okresem niezdolności do pracy nie podlegały przepisom szwajcarskiego ustawodawstwa na podstawie pracy jako pracownik najemny lub jako osoba prowadząca działalność na własny rachunek.«;

i) w załączniku XI dodaje się tekst w brzmieniu:

»Szwajcaria

1. Artykuł 2 ustawy federalnej o ubezpieczeniu emerytalnym i rentach rodzinnych oraz art. 1 ustawy federalnej o ubezpieczeniu na wypadek inwalidztwa, które regulują dobrowolne ubezpieczenie w tych kategoriach ubezpieczeń dla obywateli Szwajcarii zamieszkałych w państwach nieobjętych niniejszą Umową, mają zastosowanie do osób mieszkających poza terytorium Szwajcarii, które są obywatelami innych państw, do których niniejsza Umowa ma zastosowanie, oraz do uchodźców i bezpaństwowców przebywających na terytorium tych państw, w przypadku gdy osoby te przystępują do systemu ubezpieczenia dobrowolnego nie później niż w ciągu jednego roku od dnia, w którym wygasa ich ubezpieczenie emerytalne, rodzinne i na wypadek inwalidztwa po co najmniej pięcioletnim nieprzerwanym okresie ubezpieczenia.

2. W przypadku wygaśnięcia ubezpieczenia emerytalnego, rodzinnego i na wypadek inwalidztwa danej osoby po co najmniej pięcioletnim nieprzerwanym okresie ubezpieczenia, osobie takiej nadal przysługuje ubezpieczenie za zgodą pracodawcy, jeżeli pracuje ona w państwie, do którego niniejsza Umowa nie ma zastosowania, na rzecz pracodawcy posiadającego siedzibę w Szwajcarii oraz jeżeli złoży ona stosowny wniosek w terminie sześciu miesięcy od dnia wygaśnięcia ubezpieczenia.
3. Ubezpieczenie obowiązkowe w ramach szwajcarskiego ubezpieczenia zdrowotnego i ewentualne wyłączenia
 - a) przepisy prawa szwajcarskiego regulujące obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne mają zastosowanie do następujących osób, które nie mają miejsca zamieszkania w Szwajcarii:
 - (i) osoby podlegające przepisom prawa szwajcarskiego na mocy tytułu II rozporządzenia;
 - (ii) osoby, w odniesieniu do których Szwajcaria ponosi koszty świadczeń, zgodnie z art. 24, 25, 26 rozporządzenia;
 - (iii) osoby otrzymujące świadczenia w ramach szwajcarskiego ubezpieczenia od utraty pracy;
 - (iv) członkowie rodziny osób, o których mowa w ppkt (i) oraz (iii), lub osoby będącej pracownikiem najemnym lub prowadzącej działalność na własny rachunek zamieszkałej w Szwajcarii, która jest ubezpieczona w ramach szwajcarskiego systemu ubezpieczenia zdrowotnego, chyba że tacy członkowie rodziny mają miejsce zamieszkania w jednym z następujących państw: Danii, Hiszpanii, na Węgrzech, w Portugalii, Szwecji lub Zjednoczonym Królestwie;
 - (v) członkowie rodziny osób, o których mowa w ppkt (ii), lub emeryta mającego miejsce zamieszkania w Szwajcarii, który jest ubezpieczony w ramach szwajcarskiego systemu ubezpieczenia zdrowotnego, chyba że tacy członkowie rodziny mają miejsce zamieszkania w jednym z następujących państw: Danii, Portugalii, Szwecji lub Zjednoczonym Królestwie.

Za członków rodziny uznaje się te osoby, które zgodnie z prawodawstwem państwa zamieszkania są określone jako członkowie rodziny;
 - b) osoby, o których mowa w lit. a), mogą na swój wniosek zostać wyłączone z ubezpieczenia obowiązkowego, jeżeli i dopóki mają miejsce zamieszkania w jednym z następujących państw: Niemczech, Francji, we Włoszech, w Austrii oraz, w przypadku osób, o których mowa w lit. a) ppkt (iv) i (v), w Finlandii, a także, w przypadku osób, o których mowa w lit. a) ppkt (ii), w Portugalii, i mogą udowodnić, że kwalifikują się do ubezpieczenia na wypadek choroby.

Taki wniosek

 - aa) musi zostać złożony w terminie trzech miesięcy od dnia, w którym skuteczny staje się obowiązek ubezpieczenia w Szwajcarii; w uzasadnionych przypadkach, jeżeli wniosek zostanie złożony po tym terminie, wyłączenie staje się skuteczne z dniem rozpoczęcia zobowiązań ubezpieczeniowych;
 - bb) musi dotyczyć wszystkich członków rodziny mających miejsce zamieszkania w tym samym państwie.
4. Jeżeli osoba podlegająca przepisom prawa szwajcarskiego na mocy tytułu II rozporządzenia podlega do celów ubezpieczenia zdrowotnego, w wyniku zastosowania postanowień ust. 3 lit. b), przepisom prawa innego państwa objętego niniejszą Umową, koszty takich świadczeń rzeczowych w związku z wypadkami niezwiązanymi z pracą są ponoszone w równej mierze przez ubezpieczyciela szwajcarskiego zapewniającego ubezpieczenie od wypadków przy pracy i niezwiązanym z pracą oraz od chorób zawodowych oraz przez właściwą instytucję ubezpieczenia zdrowotnego, jeżeli osoba taka jest uprawniona do otrzymania świadczeń rzeczowych od obydwu instytucji. Ubezpieczyciel szwajcarski udzielający ubezpieczenia od wypadków przy pracy i niezwiązanym z pracą oraz od chorób zawodowych pokrywa całość kosztów w przypadku wypadków przy pracy, wypadków w drodze do pracy i chorób zawodowych, nawet jeżeli dana osoba jest uprawniona do otrzymania świadczeń od instytucji ubezpieczenia zdrowotnego w kraju zamieszkania.
5. Osoby, które pracują, ale nie mają miejsca zamieszkania w Szwajcarii i które są objęte ustawowym ubezpieczeniem w swoim państwie zamieszkania zgodnie z ust. 3 lit. b) oraz członkowie ich rodziny podlegają podczas pobytu w Szwajcarii przepisom art. 19 rozporządzenia.
6. Do celów stosowania art. 18, 19, 20, 27 rozporządzenia w Szwajcarii właściwy ubezpieczyciel pokrywa wszystkie zafakturowane koszty.
7. Ukończone okresy otrzymywania zasiłku dziennego w ramach systemu ubezpieczeń innego państwa, do którego niniejsza Umowa ma zastosowanie, są brane pod uwagę w celu zmniejszenia lub podniesienia ewentualnej rezerwy w zakresie ubezpieczenia z tytułu zasiłku dziennego w przypadku macierzyństwa lub choroby, jeżeli dana osoba ubezpieczy się u ubezpieczyciela szwajcarskiego w terminie trzech miesięcy od wygaśnięcia ubezpieczenia w innym kraju.

8. Osoba, która wykonywała pracę zarobkową lub prowadziła zarobkową działalność na własny rachunek w Szwajcarii i która zaspokajała swoje potrzeby życiowe, a następnie musiała zaprzestać działalności z powodu wypadku lub choroby i nie podlega już ustawodawstwu szwajcarskiemu w zakresie ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa, jest uznawana za objętą tego rodzaju ubezpieczeniem do celów zakwalifikowania jej do środków rehabilitacyjnych do momentu wypłaty renty inwalidzkiej i przez cały okres korzystania z takich środków, pod warunkiem że nie podjęła ona nowej działalności poza terytorium Szwajcarii.
2. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczące wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego ⁽¹⁾.

Na użytek niniejszej Umowy rozporządzenie (WE) nr 987/2009 dostosowuje się w następujący sposób:

- a) w załączniku 1 dodaje się tekst w brzmieniu:
- »Umowa między Szwajcarią a Francją z dnia 26 października 2004 r. ustanawiająca specjalne procedury w zakresie zwrotu kosztów świadczeń z tytułu opieki zdrowotnej.
- Umowa między Szwajcarią a Włochami z dnia 20 grudnia 2005 r. ustanawiająca specjalne procedury w zakresie zwrotu kosztów świadczeń z tytułu opieki zdrowotnej.«.
3. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. dotyczące stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób pracujących na własny rachunek oraz członków ich rodzin, przemieszczających się we Wspólnocie ⁽²⁾, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 592/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 czerwca 2008 r. ⁽³⁾, w brzmieniu mającym zastosowanie między Szwajcarią a państwami członkowskimi przed wejściem w życie niniejszej decyzji, oraz w przypadku odniesień zawartych w rozporządzeniach (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009, a także w odniesieniu do przypadków, które wystąpiły w przeszłości.
4. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 r. w sprawie wykonywania rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin, przemieszczających się we Wspólnocie ⁽⁴⁾, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 120/2009 z dnia 9 lutego 2009 r. ⁽⁵⁾, w brzmieniu mającym zastosowanie między Szwajcarią a państwami członkowskimi przed wejściem w życie niniejszej decyzji, oraz przypadku odniesień zawartych w rozporządzeniach (WE) nr 883/2004 i nr 987/2009, a także w odniesieniu do przypadków, które wystąpiły w przeszłości.
5. Dyrektywa Rady 98/49/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie ochrony uprawnień do dodatkowych świadczeń emerytalnych lub rentowych pracowników i osób prowadzących działalność na własny rachunek przemieszczających się we Wspólnocie ⁽⁶⁾.

SEKCJA B: AKTY PRAWNE NALEŻYCIJE UWZGLĘDNIANE PRZEZ UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY

- 1) Decyzja Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego nr A1 z dnia 12 czerwca 2009 r. w sprawie ustanowienia procedury dialogu i concyliacji w zakresie ważności dokumentów, określenia ustawodawstwa właściwego oraz udzielania świadczeń na mocy rozporządzenia (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁷⁾.
- 2) Decyzja Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego nr A2 z dnia 12 czerwca 2009 r. dotycząca wykładni art. 12 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustawodawstwa mającego zastosowanie do pracowników delegowanych i osób wykonujących pracę na własny rachunek, tymczasowo pracujących poza państwem właściwym ⁽⁸⁾.
- 3) Decyzja Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego nr A3 z dnia 17 grudnia 2009 r. w sprawie sumowania nieprzerwanych okresów delegowania ukończonych na podstawie rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 i rozporządzenia (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 284 z 30.10.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 149 z 5.7.1971, s. 2.

⁽³⁾ Dz.U. L 177 z 4.7.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 74 z 27.3.1972, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 39 z 10.2.2009, s. 29.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 209 z 25.7.1998, s. 46.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 106 z 24.4.2010, s. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 106 z 24.4.2010, s. 5.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 149 z 8.6.2010, s. 3.

- 4) Decyzja Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego nr E1 z dnia 12 czerwca 2009 r. w sprawie praktycznych porozumień dotyczących okresu przejściowego dla wymiany danych drogą elektroniczną, o której mowa w art. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 ⁽¹⁾.
- 5) Decyzja Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego nr F1 z dnia 12 czerwca 2009 r. dotycząca wykładni art. 68 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady odnoszącego się do zasad pierwszeństwa w przypadku zbiegu praw do świadczeń rodzinnych ⁽²⁾.
- 6) Decyzja Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego nr H1 z dnia 12 czerwca 2009 r. dotycząca zasad przechodzenia od rozporządzeń Rady (EWG) nr 1408/71 i (EWG) nr 574/72 do rozporządzeń (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz stosowania decyzji i zaleceń Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego ⁽³⁾.
- 7) Decyzja Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego nr H2 z dnia 12 czerwca 2009 r. w sprawie sposobu działania i składu Komisji Technicznej ds. Przetwarzania Danych przy Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego ⁽⁴⁾.
- 8) Decyzja Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego nr H3 z dnia 15 października 2009 r. dotycząca daty, którą bierze się pod uwagę przy ustalaniu kursu wymiany, o którym mowa w art. 90 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 ⁽⁵⁾.
- 9) Decyzja Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego nr H4 z dnia 22 grudnia 2009 r. dotycząca składu i metod działania Komisji Obrachunkowej przy Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego ⁽⁶⁾.
- 10) Decyzja Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego nr H5 z dnia 18 marca 2010 r. dotycząca współpracy w zwalczaniu nadużyć finansowych i błędów w ramach rozporządzenia Rady (WE) nr 883/2004 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) 987/2009 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego ⁽⁷⁾.
- 11) Decyzja Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego nr P1 z dnia 12 czerwca 2009 r. w sprawie wykładni art. 50 ust. 4, art. 58 i art. 87 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do przyznawania świadczeń z tytułu inwalidztwa, starości oraz rent rodzinnych ⁽⁸⁾.
- 12) Decyzja Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego nr S1 z dnia 12 czerwca 2009 r. dotycząca europejskiej karty ubezpieczenia zdrowotnego ⁽⁹⁾.
- 13) Decyzja Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego nr S2 z dnia 12 czerwca 2009 r. dotycząca specyfikacji technicznych europejskiej karty ubezpieczenia zdrowotnego ⁽¹⁰⁾.
- 14) Decyzja Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego nr S3 z dnia 12 czerwca 2009 r. określająca świadczenia objęte zakresem art. 19 ust. 1 i art. 27 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz art. 25 lit. A) ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 ⁽¹¹⁾.
- 15) Decyzja Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego nr S4 z dnia 2 października 2009 r. dotycząca procedur zwrotów kosztów w celu wykonywania art. 35 i 41 rozporządzenia (WE) (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹²⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 106 z 24.4.2010, s. 9.

⁽²⁾ Dz.U. C 106 z 24.4.2010, s. 11.

⁽³⁾ Dz.U. C 106 z 24.4.2010, s. 13.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 106 z 24.4.2010, s. 17.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 106 z 24.4.2010, s. 56.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 107 z 27.4.2010, s. 3.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 149 z 8.6.2010, s. 5.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 106 z 24.4.2010, s. 21.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 106 z 24.4.2010, s. 23.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 106 z 24.4.2010, s. 26.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 106 z 24.4.2010, s. 40.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 106 z 24.4.2010, s. 52.

- 16) Decyzja Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego nr S5 z dnia 2 października 2009 r. w sprawie wykładni pojęcia »świadczenia rzeczowe«, o którym mowa w art. 1 lit. va) rozporządzenia (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady, w przypadku choroby lub macierzyństwa zgodnie z art. 17, 19, 20, 22, art. 24 ust. 1, art. 25, 26, art. 27 ust. 1, 3, 4 i 5, art. 28, 34 oraz art. 36 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz dla celów kalkulacji kwot podlegających zwrotowi na mocy art. 62, 63 i 64 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 ⁽¹⁾.
- 17) Decyzja Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego nr S6 z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie rejestracji w państwie członkowskim zamieszkania zgodnie z art. 24 rozporządzenia (WE) nr 987/2009 oraz tworzenia rejestrów zgodnie z art. 64 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 987/2009 ⁽²⁾.
- 18) Decyzja Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego nr S7 z dnia 22 grudnia 2009 r. dotycząca przejścia od rozporządzeń (EWG) nr 1408/71 i nr 574/72 do rozporządzeń (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009 oraz stosowania procedur zwrotu kosztów ⁽³⁾.
- 19) Decyzja Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego nr U1 z dnia 12 czerwca 2009 r. dotycząca art. 54 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 odnoszącego się do zwiększeń zasiłku dla bezrobotnych dla członków rodziny pozostających na utrzymaniu ⁽⁴⁾.
- 20) Decyzja Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego nr U2 z dnia 12 czerwca 2009 r. w sprawie zakresu art. 65 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego uprawnienia do zasiłków dla bezrobotnych osób całkowicie bezrobotnych innych niż pracownicy przygraniczni, które, w okresie ich ostatniego zatrudnienia lub pracy na własny rachunek, miały miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego innego niż właściwe państwo członkowskie ⁽⁵⁾.
- 21) Decyzja Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego nr U3 z dnia 12 czerwca 2009 r. w sprawie zakresu pojęcia »bezrobocie częściowe« mającego zastosowanie do osób bezrobotnych, o których mowa w art. 65 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁶⁾.

SEKCJA C: AKTY PRAWNE, KTÓRE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY BIORĄ POD UWAGĘ

1. Zalecenie Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego nr U1 z dnia 12 czerwca 2009 r. dotyczące ustawodawstwa mającego zastosowanie do osób bezrobotnych prowadzących działalność zawodową lub handlową w niepełnym wymiarze w państwie członkowskim innym niż państwo miejsca zamieszkania ⁽⁷⁾.
2. Zalecenie Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego nr U2 z dnia 12 czerwca 2009 r. dotyczące stosowania art. 64 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady do bezrobotnych towarzyszących swym małżonkom lub partnerom wykonującym działalność zawodową lub handlową w państwie członkowskim innym niż państwo właściwe ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 106 z 24.4.2010, s. 54.

⁽²⁾ Dz.U. C 107 z 27.4.2010, s. 6.

⁽³⁾ Dz.U. C 107 z 27.4.2010, s. 8.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 106 z 24.4.2010, s. 42.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 106 z 24.4.2010, s. 43.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 106 z 24.4.2010, s. 45.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 106 z 24.4.2010, s. 49.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 106 z 24.4.2010, s. 51.

PROTOKÓŁ do załącznika II do Umowy

I. Ubezpieczenie od utraty pracy

Następujące ustalenia stosuje się do pracowników będących obywatelami Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do dnia 30 kwietnia 2011 r. i do pracowników będących obywatelami Republiki Bułgarii i Rumunii do dnia 31 maja 2016 r.

1. Następujące zasady mają zastosowanie w odniesieniu do ubezpieczenia od utraty pracy dla pracowników posiadających zezwolenie na pobyt, którego okres ważności jest krótszy niż jeden rok:
 - 1.1. Jedynie pracownicy, którzy uiszczali składki w Szwajcarii przez minimalny okres wymagany na mocy federalnej ustawy o ubezpieczeniach od utraty pracy i zasiłkach w przypadku niewypłacalności (*loi fédérale sur l'assurance-chômage obligatoire et l'indemnité en cas d'insolvabilité* – LACI) ⁽¹⁾ i którzy spełniają również inne warunki kwalifikowalności do zasiłków dla bezrobotnych, są uprawnieni do takiego zasiłku zapewnianego przez ubezpieczenie od utraty pracy na warunkach ustanowionych przez prawo.
 - 1.2. Część składek pobieranych w przypadku pracowników, których okres składkowy jest zbyt krótki, aby uprawniał ich do zasiłku dla bezrobotnych w Szwajcarii na mocy pkt 1.1, zwraca się ich państwow pochodzenia zgodnie z przepisami zawartymi w pkt 1.3 w celu pokrycia kosztów zasiłków udzielanych tym pracownikom w przypadku całkowitego bezrobocia; pracownicy ci nie są zatem uprawnieni do zasiłku w przypadku całkowitego bezrobocia w Szwajcarii. Są jednak uprawnieni do zasiłków związanych ze złymi warunkami pogodowymi i w przypadku niewypłacalności pracodawcy. Zasiłki w przypadku całkowitego bezrobocia wypłaca państwo pochodzenia, pod warunkiem że zainteresowani pracownicy są gotowi do podjęcia pracy. Okresy ubezpieczenia ukończone w Szwajcarii są uwzględniane w ten sam sposób, w jaki byłyby uwzględniane, gdyby zostały ukończone w państwie pochodzenia.
 - 1.3. Część składek pobieranych w przypadku pracowników, o których mowa w pkt 1.2, zwraca się co roku zgodnie z następującymi przepisami:
 - a) całość składek tych pracowników oblicza się, dla danego kraju, na podstawie rocznej liczby zatrudnionych pracowników i średnich rocznych składek płaconych w odniesieniu do każdego pracownika (składek pracodawcy i pracownika);
 - b) część obliczonej w ten sposób kwoty odpowiadającą względnej części, jaką stanowi zasiłek dla bezrobotnych jako odsetek wszystkich zasiłków, o których mowa w pkt 1.2, zwraca się państwu pochodzenia pracowników oraz część tej kwoty zatrzymuje Szwajcaria jako rezerwę na kolejne zasiłki ⁽²⁾;
 - c) co roku Szwajcaria składa oświadczenie przedstawiające zwrócone składki. Na wniosek państw pochodzenia w oświadczeniu wskazuje się podstawy obliczeń i zwrócone kwoty. Państwa pochodzenia co roku zawiadamiają Szwajcarię o liczbie osób otrzymujących zasiłek dla bezrobotnych, o którym mowa w pkt 1.2.
2. Jeżeli państwo członkowskie, którego dotyczy przedmiotowe ustalenie, ma trudności z zakończeniem ustaleń dotyczących zwrotu składek lub jeżeli Szwajcaria ma trudności z ustaleniami dotyczącymi sumowania, każda z umawiających się stron może skierować sprawę do Wspólnego Komitetu.

II. Zasiłki pielęgnacyjne

Zasiłki pielęgnacyjne przyznawane na mocy szwajcarskiej ustawy federalnej z dnia 19 czerwca 1959 r. o ubezpieczeniach na wypadek inwalidztwa (LAI) i ustawy federalnej z dnia 20 grudnia 1946 r. o emeryturach i rentach rodzinnych (LAVS) zmienionej w dniu 8 października 1999 r. przyznaje się wyłącznie, jeżeli zainteresowana osoba posiada miejsce zamieszkania w Szwajcarii.

III. Plany świadczeń pracowniczych w zakresie emerytur, rent rodzinnych i rent inwalidzkich

Niezależnie od przepisów art. 10 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 nabyte świadczenia przewidziane na mocy ustawy federalnej o swobodzie przenoszenia się w ramach planów świadczeń pracowniczych w zakresie emerytur, rent rodzinnych i rent inwalidzkich (*Loi fédérale sur le libre passage dans la prévoyance professionnelle vieillesse, survivants et invalidité*) z dnia 17 grudnia 1993 r. wypłaca się na wniosek osoby będącej pracownikiem najemnym lub wykonującej pracę na własny rachunek, która zamierza wyjechać ze Szwajcarii na stałe i która, w ramach tytułu II rozporządzenia, nie podlega ustawodawstwu szwajcarskiemu, pod warunkiem że opuszcza Szwajcarię w ciągu pięciu lat od wejścia w życie niniejszej Umowy”.

⁽¹⁾ Obecnie 12 miesięcy.

⁽²⁾ Zwracane składki w przypadku pracowników, którzy skorzystają ze swojego prawa do zasiłku dla bezrobotnych w Szwajcarii po płaceniu składek przez co najmniej 12 miesięcy w ciągu kilku okresów zamieszkania – w okresie dwóch lat.

ZAŁĄCZNIK II

DEKLARACJA**dotycząca deklaracji w sprawie uczestnictwa Szwajcarii w komitetach**

Komisja Administracyjna ds. Zabezpieczenia Społecznego Pracowników Migrujących, o której mowa w tiret drugim deklaracji w sprawie uczestnictwa Szwajcarii w komitetach (Dz.U. L 114 z 30.4.2002, s. 72) została przemianowana na Komisję Administracyjną ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego w art. 71 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 817/2011

z dnia 11 sierpnia 2011 r.

ustanawiające zakaz połowów brosmy w wodach UE i międzynarodowych wodach obszarów V, VI oraz VII przez statki pływające pod banderą Francji

KOMISJA EUROPEJSKA,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

Artykuł 1

Wyczerpanie kwoty

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2,

Kwotę połowową przyznaną na 2011 r. państwu członkowskiemu, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do stada w nim określonego, uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 2

Zakazy

(1) W rozporządzeniu Rady (UE) nr 57/2011 z dnia 18 stycznia 2011 r. ustalającym uprawnienia do połowów na 2011 rok dla pewnych stad ryb i grup stad ryb stosowane na wodach UE oraz w odniesieniu do statków UE na niektórych wodach nienależących do UE ⁽²⁾, określono kwoty na rok 2011.

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się działalności połowowej w odniesieniu do stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego, lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. W szczególności po tym terminie zakazuje się zatrzymywania na burcie, przemieszczania, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki.

(2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2011 r.

Artykuł 3

Wejście w życie

(3) Należy zatem zakazać działalności połowowej w odniesieniu do wspomnianego stada,

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 sierpnia 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Lowri EVANS

Dyrektor Generalny ds. Gospodarki Morskiej
i Rybołówstwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 24 z 27.1.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Nr	26/T&Q
Państwo członkowskie	Francja
Stado	USK/567EI.
Gatunek	Brosma (<i>Brosme brosmé</i>)
Obszar	Wody UE i wody międzynarodowe obszarów V, VI oraz VII
Data	9.7.2011

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 818/2011**z dnia 11 sierpnia 2011 r.****ustanawiające zakaz połowów plamiaka w wodach UE i w wodach międzynarodowych obszarów Vb oraz VIa przez statki pływające pod banderą Hiszpanii**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (UE) nr 57/2011 z dnia 18 stycznia 2011 r. ustalającym uprawnienia do połowów na 2011 rok dla pewnych stad ryb i grup stad ryb stosowane na wodach UE oraz w odniesieniu do statków UE na niektórych wodach nienależących do UE⁽²⁾, określono kwoty na rok 2011.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2011 r.
- (3) Należy zatem zakazać działalności połowowej w odniesieniu do wspomnianego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wyczerpanie kwoty

Kwotę połowową przyznaną na 2011 r. państwu członkowskiemu, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do stada w nim określonego, uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

Artykuł 2

Zakazy

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się działalności połowowej w odniesieniu do stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego, lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. W szczególności po tym terminie zakazuje się zatrzymywania na burcie, przemieszczania, przeladunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 sierpnia 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Lowri EVANS

Dyrektor Generalny ds. Gospodarki Morskiej
i Rybołówstwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 24 z 27.1.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Nr	25/T&Q
Państwo członkowskie	Hiszpania
Stado	HAD/5BC6A.
Gatunek	Plamiak (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)
Obszar	Wody UE i wody międzynarodowe obszarów Vb oraz VIa
Data	4.7.2011

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 819/2011**z dnia 11 sierpnia 2011 r.****ustanawiające zakaz połowów czarniaka w wodach obszaru VI; w wodach UE i wodach międzynarodowych obszarów Vb, XII oraz XIV przez statki pływające pod banderą Hiszpanii**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (UE) nr 57/2011 z dnia 18 stycznia 2011 r. ustalającym uprawnienia do połowów na 2011 rok dla pewnych stad ryb i grup stad ryb stosowane na wodach UE oraz w odniesieniu do statków UE na niektórych wodach nienależących do UE ⁽²⁾, określono kwoty na rok 2011.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2011 r.
- (3) Należy zatem zakazać działalności połowowej w odniesieniu do wspomnianego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wyczerpanie kwoty

Kwotę połowową przyznaną na 2011 r. państwu członkowskiemu, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do stada w nim określonego, uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

Artykuł 2

Zakazy

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się działalności połowowej w odniesieniu do stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego, lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. W szczególności po tym terminie zakazuje się zatrzymywania na burcie, przemieszczania, przeladunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 sierpnia 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Lowri EVANS

Dyrektor Generalny ds. Gospodarki Morskiej
i Rybołówstwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 24 z 27.1.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Nr	24/T&Q
Państwo członkowskie	Hiszpania
Stado	POK/56-14
Gatunek	Czarniak (<i>Pollachius virens</i>)
Obszar	VI; wody UE i wody międzynarodowe obszarów Vb, XII oraz XIV
Data	4.7.2011

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 820/2011**z dnia 16 sierpnia 2011 r.****w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej terbutyloazyna, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 i decyzji Komisji 2008/934/WE****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 2 oraz art. 78 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 80 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 dyrektywę 91/414/EWG⁽²⁾ należy stosować, w odniesieniu do procedury i warunków zatwierdzenia, do substancji czynnych, w odniesieniu do których kompletność dokumentacji potwierdzono zgodnie z art. 16 rozporządzenia Komisji (WE) nr 33/2008⁽³⁾. Terbutyloazyna jest substancją czynną, w odniesieniu do której kompletność dokumentacji potwierdzono zgodnie z tym rozporządzeniem.
- (2) W rozporządzeniach Komisji (WE) nr 451/2000⁽⁴⁾ oraz (WE) nr 1490/2002⁽⁵⁾ określono szczegółowe zasady realizacji drugiego i trzeciego etapu programu prac, o którym mowa w art. 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG, oraz ustanowiono wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Wykaz ten obejmuje terbutyloazynę.
- (3) Zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1095/2007 z dnia 20 września 2007 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1490/2002 ustanawiające dodatkowe szczegółowe zasady realizacji trzeciego etapu programu prac określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz rozporządzenie (WE) nr 2229/2004 ustanawiające dodatkowe szczegółowe zasady wdrażania czwartego etapu programu pracy określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG⁽⁶⁾ powiadamiający wycofał poparcie dla włączenia tej substancji czynnej do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG w ciągu dwóch miesięcy od wejścia w życie tego rozporządzenia. W rezultacie przyjęto decyzję Komisji 2008/934/WE z dnia 5 grudnia 2008 r. dotyczącą niewłączenia niektórych substancji czynnych do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające te substancje⁽⁷⁾, stanowiącą o niewłączeniu terbutyloazyny.
- (4) Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG pierwotny powiadamiający (zwany dalej „wnioskodawcą”) przedłożył nowy wniosek, w którym zwrócił się o zastosowanie procedury przyspieszonej, określonej w art. 14–19 rozporządzenia Komisji (WE) nr 33/2008 z dnia 17 stycznia 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania dyrektywy Rady 91/414/EWG w odniesieniu do zwykłej i przyspieszonej procedury oceny substancji czynnych objętych programem prac, o którym mowa w art. 8 ust. 2 tej dyrektywy, ale niewłączonych do załącznika I do tej dyrektywy.
- (5) Wniosek został przedłożony Zjednoczonemu Królestwu, państwu członkowskiemu wyznaczonemu do pełnienia roli sprawozdawcy rozporządzeniem (WE) nr 1490/2002. Termin przewidziany dla procedury przyspieszonej został dotrzymany. Specyfikacja substancji czynnej i jej przewidywane zastosowania są takie same, jak przedmiot decyzji 2008/934/WE. Wniosek ten spełnia również pozostałe wymogi merytoryczne i proceduralne określone w art. 15 rozporządzenia (WE) nr 33/2008.
- (6) Zjednoczone Królestwo oceniło dodatkowe dane przedłożone przez wnioskodawcę i sporządziło dodatkowe sprawozdanie. Sprawozdanie to zostało przekazane Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (zwanemu dalej „Urzędem”) oraz Komisji w dniu 3 lutego 2010 r. Urząd przekazał dodatkowe sprawozdanie pozostałym państwom członkowskim i wnioskodawcy w celu umożliwienia im zgłoszenia uwag, a otrzymane uwagi przesłał Komisji. Na wniosek Komisji zgodnie z art. 20 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 33/2008 Urząd przedstawił Komisji swoje wnioski dotyczące terbutyloazyny w dniu 20 grudnia 2010 r.⁽⁸⁾ Projekt sprawozdania z oceny, sprawozdanie dodatkowe i wnioski Urzędu zostały zweryfikowane przez państwa członkowskie oraz Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i sfinalizowane w dniu 17 czerwca 2011 r. w formie opracowanego przez Komisję sprawozdania z przeglądu dotyczącego terbutyloazyny.
- (7) Jak wykazały różne badania, można oczekiwać, że środki ochrony roślin zawierające terbutyloazynę zasadniczo spełniają wymogi określone w art. 5 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 91/414/EWG, w szczególności w odniesieniu do zastosowań, które zostały zbadane przez Komisję

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 15 z 18.1.2008, s. 5.⁽⁴⁾ Dz.U. L 55 z 29.2.2000, s. 25.⁽⁵⁾ Dz.U. L 224 z 21.8.2002, s. 23.⁽⁶⁾ Dz.U. L 246 z 21.9.2007, s. 19.⁽⁷⁾ Dz.U. L 333 z 11.12.2008, s. 11.⁽⁸⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności; „Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance terbutylazine” (Wnioski z weryfikacji oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy, dotyczącej substancji czynnej terbutyloazyna). *EFSA Journal* 2011; 9(1):1969. [133 ss.]. doi:10.2903/j.efsa.2010.1969. Dostępne na stronie internetowej: www.efsa.europa.eu

- i wyszczególnione w jej sprawozdaniu z przeglądu. Należy zatem zatwierdzić terbutyloazynę zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1107/2009.
- (8) Zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 w związku z jego art. 6 oraz w świetle aktualnej wiedzy naukowej i technicznej należy jednak uwzględnić pewne warunki i ograniczenia.
- (9) Bez uszczerbku dla ustalenia o konieczności zatwierdzenia terbutyloazyny należy w szczególności zażądać dodatkowych informacji potwierdzających.
- (10) Na zatwierdzenie należy przewidzieć rozsądnie długi termin w celu umożliwienia państwom członkowskim i zainteresowanym stronom przygotowania się do spełnienia nowych wymogów wynikających z zatwierdzenia.
- (11) Nie naruszając przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1107/2009 obowiązków wynikających z zatwierdzenia oraz biorąc pod uwagę szczególną sytuację powstałą w wyniku przejścia od dyrektywy 91/414/EWG do rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, należy postanowić, co następuje. Państwom członkowskim należy zapewnić sześć miesięcy, licząc od daty zatwierdzenia, na dokonanie przeglądu zezwoleń dotyczących środków ochrony roślin zawierających terbutyloazynę. W stosownych przypadkach państwa członkowskie powinny zmienić, zastąpić lub cofnąć istniejące zezwolenia. W drodze odstępstwa od powyższego terminu należy przyznać więcej czasu na przedłożenie i ocenę aktualizacji pełnej dokumentacji wyszczególnionej w załączniku III, zgodnie z dyrektywą 91/414/EWG, dla każdego środka ochrony roślin i każdego zamierzonego zastosowania, zgodnie z jednolitymi zasadami.
- (12) Doświadczenie zdobyte przy okazji włączania do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG substancji czynnych ocenionych w ramach rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3600/92 z dnia 11 grudnia 1992 r. ustanawiającego szczegółowe zasady realizacji pierwszego etapu programu prac określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽¹⁾ pokazuje, że mogą pojawić się trudności z interpretacją obowiązków spoczywających na posiadaczach dotychczasowych zezwoleń, dotyczących dostępu do danych. W celu uniknięcia dalszych trudności wydaje się zatem konieczne wyjaśnienie obowiązków państw członkowskich, a w szczególności obowiązku sprawdzenia, czy posiadacz zezwolenia ma dostęp do dokumentacji zgodnie z wymogami określonymi w załączniku II do wspomnianej dyrektywy. Wyjaśnienie to nie nakłada jednak na państwa członkowskie ani na posiadaczy zezwoleń żadnych nowych obowiązków w porównaniu z tymi, które nakłada się w przyjętych dotąd dyrektywach zmieniających załącznik I do wspomnianej dyrektywy lub w rozporządzeniach zatwierdzających substancje czynne.
- (13) Zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 należy odpowiednio zmienić załącznik do rozporządzenia (UE) nr 540/2011⁽²⁾.
- (14) Decyzja 2008/934/WE przewiduje niewłączenie terbutyloazyny i cofnięcie zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję do dnia 31 grudnia 2011 r. Należy skreślić wiersz dotyczący terbutyloazyny w załączniku do tej decyzji. Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2008/934/WE.
- (15) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zatwierdzenie substancji czynnej

Zatwierdza się substancję czynną terbutyloazynę określoną w załączniku I, z zastrzeżeniem warunków wyszczególnionych w tym załączniku.

Artykuł 2

Ponowna ocena środków ochrony roślin

1. Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1107/2009 państwa członkowskie w razie potrzeby zmieniają lub cofają obowiązujące zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające terbutyloazynę jako substancję czynną w terminie do dnia 30 czerwca 2012 r.

Przed upływem tego terminu państwa członkowskie w szczególności weryfikują, czy spełnione są warunki wymienione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem warunków wskazanych w części B kolumny dotyczącej przepisów szczegółowych w tym załączniku, oraz czy posiadacz zezwolenia posiada dokumentację spełniającą wymogi załącznika II do dyrektywy 91/414/EWG albo ma do niej dostęp, zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 13 ust. 1-4 tej dyrektywy oraz w art. 62 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, państwa członkowskie dokonują ponownej oceny każdego dopuszczonego środka ochrony roślin zawierającego terbutyloazynę jako jedyną substancję czynną lub jako jedną z kilku substancji czynnych wyszczególnionych w załączniku do rozporządzenia (UE) nr 540/2011 najpóźniej do dnia 31 grudnia 2011 r. zgodnie z jednolitymi zasadami określonymi w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, na podstawie dokumentacji zgodnej z wymogami określonymi w załączniku III do dyrektywy 91/414/EWG i z uwzględnieniem części B kolumny dotyczącej przepisów szczegółowych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia. Na podstawie powyższej oceny państwa członkowskie określają, czy środek ochrony roślin spełnia warunki ustanowione w art. 29 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009. Po dokonaniu tych ustaleń państwa członkowskie:

a) w przypadku środka zawierającego terbutyloazynę jako jedyną substancję czynną, w razie potrzeby zmieniają lub cofają zezwolenie najpóźniej do dnia 31 grudnia 2015 r.; albo

⁽¹⁾ Dz.U. L 366 z 15.12.1992, s. 10.

⁽²⁾ Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1.

b) w przypadku środka zawierającego terbutyloazynę jako jedną z kilku substancji czynnych, w razie potrzeby, zmieniają lub cofają zezwolenie do dnia 31 grudnia 2015 r. lub w terminie określonym dla takiej zmiany lub cofnięcia we właściwym akcie lub aktach włączających odpowiednią substancję lub substancje do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG albo zatwierdzających odpowiednią substancję lub substancje, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza.

Artykuł 3

Zmiany w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 540/2011

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 sierpnia 2011 r.

Artykuł 4

Zmiany w decyzji 2008/934/WE

W załączniku do decyzji 2008/934/WE skreśla się wiersz dotyczący terbutyloazyny.

Artykuł 5

Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość ⁽¹⁾	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
Terbutyloazyna Nr CAS 5915-41-3 Nr CIPAC 234	N2-tert-butylo-6-chloro-N4-etylo-1,3,5-triazyno-2,4-diamina	≥ 950 g/kg Zanieczyszczenia: Propazyna: nie więcej niż 10 g/kg Atrazyna: nie więcej niż 1 g/kg Symazyna: nie więcej niż 30 g/kg	1 stycznia 2012 r.	31 grudnia 2021 r.	<p>CZĘŚĆ A</p> <p>Zezwala się wyłącznie na stosowanie w charakterze środka chwastobójczego.</p> <p>CZĘŚĆ B</p> <p>W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego terbutyloazyny, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 17 czerwca 2011 r.</p> <p>W swojej ogólnej ocenie państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na:</p> <ol style="list-style-type: none"> ochronę wód podziemnych podczas stosowania substancji czynnej w regionach o niestabilnych warunkach glebowych lub klimatycznych; ryzyko dla ssaków i dżdżownic. <p>W warunkach zezwolenia uwzględnia się w stosownych przypadkach środki służące zmniejszeniu ryzyka oraz obowiązek prowadzenia programów monitorowania w celu sprawdzenia możliwości skażenia wód podziemnych w strefach o niestabilnych warunkach.</p> <p>Wnioskodawca przedkłada informacje potwierdzające dotyczące:</p> <ol style="list-style-type: none"> specyfikacji materiału technicznego produkowanego do celów handlowych, w tym informacje o znaczeniu zanieczyszczeń; równoważności specyfikacji materiału technicznego produkowanego do celów handlowych i specyfikacji materiału badawczego stosowanego w badaniach toksyczności; oceny narażenia wód podziemnych w odniesieniu do niezidentyfikowanych metabolitów LM1, LM2, LM3, LM4, LM5 i LM6; znaczenia metabolitów MT1(N-tert-butylo-6-chloro-1,3,5-triazyno-2,4-diamina), MT13 (4-(tert-butyloamino)-6-(etyloamino)-1,3,5-triazyn-2-ol lub 6-hydroksy-N2-etylo-N4-tert-butylo-1,3,5-triazyno-2,4-diamina), MT14 (4-amino-6-(tert-butyloamino)-1,3,5-triazyn-2-ol lub N-tert-butylo-6-hydroksy-1,3,5-triazyno-2,4-diamina.) oraz niezidentyfikowanych metabolitów LM1, LM2, LM3, LM4, LM5 i LM6 w odniesieniu do raka, o ile terbutyloazyna zostanie sklasyfikowana w rozporządzeniu (WE) nr 1272/2008 ze zwrotem „podejrzewa się, że powoduje raka”. <p>Wnioskodawca przedkłada Komisji, państwom członkowskim i Urzędowi informacje określone w pkt 1 i 2 do dnia 30 czerwca 2012 r., informacje określone w pkt 3 do dnia 30 czerwca 2013 r., a informacje określone w pkt 4 w ciągu sześciu miesięcy od powiadomienia o decyzji o zaklasyfikowaniu przedmiotowej substancji.</p>

⁽¹⁾ Dodatkowe dane szczegółowe dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

ZAŁĄCZNIK II

W części B załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 dodaje się pozycję w brzmieniu:

Nr	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (*)	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
„16	Terbutyloazyna Nr CAS 5915-41-3 Nr CIPAC 234	N2-tert-butylo-6-chloro-N4-etylo-1,3,5-triazyno-2,4-diamina	≥ 950 g/kg Zanieczyszczenia: Propazyna: nie więcej niż 10 g/kg Atrazyna: nie więcej niż 1 g/kg Symazyna: nie więcej niż 30 g/kg	1 stycznia 2012 r.	31 grudnia 2021 r.	<p>CZĘŚĆ A</p> <p>Zezwala się wyłącznie na stosowanie w charakterze środka chwastobójczego.</p> <p>CZĘŚĆ B</p> <p>W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego terbutyloazyny, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 17 czerwca 2011 r.</p> <p>W swojej ogólnej ocenie państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na:</p> <p>a) ochronę wód podziemnych podczas stosowania substancji czynnej w regionach o niestabilnych warunkach glebowych lub klimatycznych;</p> <p>b) ryzyko dla ssaków i dżdżownic.</p> <p>W warunkach zezwolenia uwzględnia się w stosownych przypadkach środki służące zmniejszeniu ryzyka oraz obowiązek prowadzenia programów monitorowania w celu sprawdzenia możliwości skażenia wód podziemnych w strefach o niestabilnych warunkach.</p> <p>Wnioskodawca przedkłada informacje potwierdzające dotyczące:</p> <ol style="list-style-type: none"> specyfikacji materiału technicznego produkowanego do celów handlowych – w postaci odpowiednich danych analitycznych, w tym informacje o znaczeniu zanieczyszczeń; równoważności specyfikacji materiału technicznego produkowanego do celów handlowych i specyfikacji materiału badawczego stosowanego w badaniach toksyczności; oceny narażenia wód podziemnych w odniesieniu do niezidentyfikowanych metabolitów LM1, LM2, LM3, LM4, LM5 i LM6; znaczenia metabolitów MT1 (N-tert-butylo-6-chloro-1,3,5-triazyno-2,4-diamina), MT13 (4-(tert-butyloamino)-6-(etyloamino)-1,3,5-triazyn-2-ol lub 6-hydroksy-N2-etylo-N4-tert-butylo-1,3,5-triazyno-2,4-diamina.), MT14 (4-amino-6-(tert-butyloamino)-1,3,5-triazyn-2-ol lub N-tert-butylo-6-hydroksy-1,3,5-triazyno-2,4-diamina) oraz niezidentyfikowanych metabolitów LM1, LM2, LM3, LM4, LM5 i LM6 w odniesieniu do raka, o ile terbutyloazyna zostanie sklasyfikowana w rozporządzeniu (WE) nr 1272/2008 ze zwrotem »podejrzewa się, że powoduje raka«.

Nr	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (*)	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
						Wnioskodawca przedkłada Komisji, państwom członkowskim i Urzędowi informacje określone w pkt 1 i 2 do dnia 30 czerwca 2012 r., informacje określone w pkt 3 do dnia 30 czerwca 2013 r., a informacje określone w pkt 4 w ciągu sześciu miesięcy od powiadomienia o decyzji o zaklasyfikowaniu przedmiotowej substancji.”

(*) Dodatkowe dane szczegółowe dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 821/2011**z dnia 16 sierpnia 2011 r.****nakładające tymczasowe cło antidumpingowe na przywóz octanu winylu pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („Unia”),

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Wszczęcie postępowania**

- (1) W dniu 4 grudnia 2010 r. Komisja powiadomiła w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾ o wszczęciu postępowania antidumpingowego dotyczącego przywozu do Unii octanu winylu pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki (zwanymi dalej „USA” lub „państwem, którego dotyczy postępowanie”).
- (2) Postępowanie wszczęto na skutek skargi złożonej w dniu 22 października 2010 r. przez przedsiębiorstwo Ineos Oxide Ltd („skarżący”), reprezentujące znaczącą część, w tym przypadku ponad 25 %, całkowitej unijnej produkcji octanu winylu. Skarga zawierała dowody *prima facie* wskazujące na istnienie dumpingu w odniesieniu do wymienionego produktu i wynikającą z niego istotną szkodę, które uznano za wystarczające do wszczęcia postępowania.

2. Strony zainteresowane postępowaniem

- (3) Komisja oficjalnie zawiadomiła skarżącego, innych znanych producentów unijnych, producentów eksportujących w państwie, którego dotyczy postępowanie, importerów, przedsiębiorstwa handlowe, użytkowników, dostawców, a także zainteresowane stowarzyszenia, jak również przedstawicieli Stanów Zjednoczonych Ameryki, o wszczęciu postępowania. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (4) Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.

- (5) Komisja wysłała kwestionariusze do czterech znanych producentów eksportujących w państwie, którego dotyczy postępowanie. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od trzech z tych producentów eksportujących. Czwarty producent eksportujący odmówił współpracy przy dochodzeniu i został następnie poinformowany, że będzie traktowany jako przedsiębiorstwo niewspółpracujące zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (6) Komisja przesłała również kwestionariusze do skarżącego i innego producenta unijnego wymienionego w skardze.
- (7) Ze względu na znaczną liczbę niepowiązanych importerów, których może dotyczyć obecne dochodzenie, w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania przewidziano kontrole wyrwykowe zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego. Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji, czy kontrola wyrwykowa jest konieczna, a jeśli tak, by umożliwić dokonanie wyboru próby, poproszono wszystkich niepowiązanych importerów o zgłoszenie się do Komisji i dostarczenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. W związku z tym, że jedynie dwóch importerów zgłosiło się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, podjęto jednak decyzję, że kontrola wyrwykowa nie jest konieczna. Obaj importerzy w Unii należycie odpowiedzieli na pytania zawarte w kwestionariuszu, a w siedzibie jednego z nich przeprowadzono wizytę weryfikacyjną.
- (8) Z drugiej strony pewna liczba zainteresowanych stron zgłosiła się jako użytkownicy. Stronom tym przesłano kwestionariusz specjalnie stworzony dla użytkowników. Dwanaście przedsiębiorstw odpowiedziało na pytania zawarte w kwestionariuszu, a w siedzibach dwóch z nich przeprowadzono wizyty weryfikacyjne.
- (9) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do celów tymczasowego stwierdzenia dumpingu, wynikającej z niego szkody oraz interesu Unii, a następnie złożyła wizyty weryfikacyjne w siedzibach następujących przedsiębiorstw:

(a) Producenci unijni

Ineos Oxide Ltd, Zjednoczone Królestwo

Wacker Chemie AG, Niemcy

(b) Producenci eksportujący w państwie, którego dotyczy postępowanie

Celanese Ltd.

The Dow Chemical Company

LyondellBasell Industries, Acetyls, LLC

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.⁽²⁾ Dz.U. C 327 z 4.12.2010, s. 23.

- (c) *Przedsiębiorstwa niepowiązane w państwie, którego dotyczy postępowanie*

Terminal, Stany Zjednoczone [nazwa strony i dokładna lokalizacja poufne]

- (d) *Przedsiębiorstwa powiązane i niepowiązane w Unii*

Celanese Chemicals Europe GmbH, Niemcy

Lyondell Chemie Nederland B.V., Niderlandy

Terminal, Unia [nazwa strony i dokładna lokalizacja poufne]

- (e) *Przedsiębiorstwa powiązane poza Unią i Stanami Zjednoczonymi Ameryki*

Dow Europe GmbH, Szwajcaria

- (f) *Importerzy*

Gantrade Ltd, Zjednoczone Królestwo

- (g) *Użytkownicy*

Vinavil, Mapei, Włochy

Synthomer, Zjednoczone Królestwo;

3. Okres objęty dochodzeniem

- (10) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 października 2009 r. do dnia 30 września 2010 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

1. Produkt objęty postępowaniem

- (11) Produktem objętym postępowaniem jest octan winylu pochodzący ze Stanów Zjednoczonych Ameryki objęty kodem CN 2915 32 00.
- (12) Octan winylu (zwany dalej „VAM” lub „produktem objętym postępowaniem”) jest wielkotonażowym produktem chemicznym uzyskiwanym z kwasu octowego.
- (13) VAM ma wiele różnych zastosowań. Większość produkowanego octanu winylu wykorzystywana jest do produkcji dwóch produktów przetworzonych: polioctanu winylu i alkoholu poliwinylowego. Te produkty przetworzone są ważnymi polimerami w różnych gałęziach przemysłu. Polimery octanu winylu są powszechnie używane przy produkcji farb, spoiw, powłok i środków wykończeniowych do wyrobów włókienniczych.

- (14) W toku dochodzenia wykazano, że występuje tylko jeden rodzaj produktu objętego postępowaniem.

2. Produkt podobny

- (15) Podczas dochodzenia wykazano, że octan winylu produkowany i sprzedawany w Unii przez unijny przemysł oraz octan winylu produkowany w państwie, którego dotyczy postępowanie, i wywożony do Unii mają te same podstawowe cechy fizyczne, chemiczne i techniczne oraz zastosowania. Produkty te uznaje się zatem tymczasowo za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. DUMPING

1. Wartość normalna

- (16) W celu określenia wartości normalnej ustalono najpierw, że krajowa sprzedaż produktu podobnego niezależnym klientom przez odpowiednich producentów eksportujących w państwie, którego dotyczy postępowanie, była reprezentatywna, tj. czy całkowita wielkość krajowej sprzedaży stanowiła co najmniej 5 % całkowitej wielkości prowadzonej przez producenta sprzedaży eksportowej danego produktu do Unii, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (17) Komisja zbadała następnie, czy sprzedaż krajowa każdego producenta eksportującego mogła być uznana za dokonaną w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Dokonano tego poprzez ustalenie proporcji krajowej sprzedaży dokonanej z zyskiem na rzecz niezależnych klientów w OD.
- (18) Transakcje sprzedaży krajowej uznawano za zyskowe, jeśli cena jednostkowa równała się lub przekraczała koszt wytworzenia. W związku z tym określono koszty produkcji na rynek krajowy w okresie objętym dochodzeniem.

- (19) W przypadku gdy ponad 80 % wielkości sprzedaży na rynku krajowym odbywało się powyżej kosztów jednostkowych, a średnia ważona cena sprzedaży była równa lub wyższa od średniego ważonego kosztu produkcji, wartość normalną obliczono jako średnią ważoną wszystkich cen sprzedaży krajowej, bez względu na to, czy była to sprzedaż z zyskiem, czy nie. Jeśli jednak wielkość sprzedaży z zyskiem stanowiła 80 % lub mniej całkowitej wielkości sprzedaży lub jeśli średnia ważona cena sprzedaży była poniżej średniego ważonego kosztu produkcji, wartość normalną obliczono na podstawie średniej ważonej ceny w wyłącznie krajowej sprzedaży z zyskiem.

2. Cena eksportowa

- (20) Podczas dochodzenia wykazano, że octan winylu był wywożony z państwa, którego dotyczy postępowanie, do Unii albo (i) przez powiązane przedsiębiorstwa handlowe mające siedzibę w Unii; albo (ii) w przypadku jednego producenta eksportującego przez powiązane przedsiębiorstwo handlowe poza Unią.

- (21) W obu przypadkach ceny eksportowe zostały ustalone na podstawie ceny odsprzedaży produktu pierwszym niezależnym klientom w Unii, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, przy zastosowaniu odpowiednich dostosowań w związku ze wszystkimi kosztami poniesionymi pomiędzy przywozem a odsprzedażą oraz w związku z zyskami.

3. Porównanie

- (22) Porównanie wartości normalnej z ceną eksportową odpowiednich producentów eksportujących zostało dokonane na podstawie ceny ex-works.
- (23) Aby zapewnić rzetelne porównanie między wartością normalną a ceną eksportową, wzięto pod uwagę, w formie dostosowań, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Wprowadzono dostosowania uwzględniające różnice w kosztach przeladunku, przechowywania, transportu i ubezpieczenia, kosztach kredytu, rabatach, prowizjach, należnościach przywozowych, gdy było to stosowne i uzasadnione.

4. Margines dumpingu

- (24) Na podstawie art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego ustalono margines dumpingu dla współpracujących producentów eksportujących w Stanach Zjednoczonych Ameryki na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej ze średnią ważoną ceną eksportową.
- (25) W celu ustalenia marginesu dumpingu dla niewspółpracujących producentów eksportujących najpierw określono poziom braku współpracy. W tym celu dane dotyczące wielkości wywozu do Unii, przekazane przez współpracujących producentów eksportujących, porównano z odpowiednimi danymi statystycznymi Eurostatu dotyczącymi przywozu.
- (26) Ze względu na fakt, że w przypadku Stanów Zjednoczonych Ameryki poziom współpracy był wysoki (ponad 90 %), uznano tymczasowo, że rezydualny margines dumpingu dla wszystkich niewspółpracujących producentów eksportujących w tym kraju powinien zostać ustalony na poziomie najwyższego cła nałożonego na eksportera współpracującego. Kwestia ta może następnie zostać ponownie rozważona na etapie ostatecznym.
- (27) Na podstawie powyższej metodyki tymczasowe marginesy dumpingu, wyrażone jako odsetek ceny importowej CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
Celanese Ltd.	12,1 %
LyondellBasell Acetyls, LLC	13,0 %
The Dow Chemical Company	13,8 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	13,8 %

D. SZKODA

1. Produkcja unijna i przemysł unijny

- (28) Skarga została złożona przez Ineos Oxide Ltd („skarżący”), unijnego producenta octanu winylu reprezentującego znaczącą część całkowitej produkcji unijnej. Drugi producent unijny, Wacker GmbH, poparł wszczęcie postępowania. Skarga została zatem poparta przez producentów unijnych reprezentujących ponad 25 % całkowitej produkcji unijnej octanu winylu. Postępowanie wszczęto zatem zgodnie z przepisami art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (29) Trzeci producent mający siedzibę w Unii (Celanese Europe GmbH) okazał się być powiązany z producentem eksportującym mającym siedzibę w państwie, którego dotyczy postępowanie. Według informacji uzyskanych w toku dochodzenia tymczasowo ustalono, że producent ten jest całkowicie kontrolowany przez przedsiębiorstwo Celanese Corporation, mające siedzibę w USA, które odgrywa decydującą rolę w kluczowych operacjach biznesowych w Europie, tj. w planowaniu biznesowym, kontroli produkcji, działalności w zakresie kupna i sprzedaży.
- (30) Z tego względu uznano, że powiązania Celanese Europe GmbH w ramach grupy są takie, że powodują postępowanie odmienne od postępowania innych producentów niepowiązanych w rozumieniu art. 4 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Uznano także, że przez te powiązania przedsiębiorstwo może być chronione przed negatywnymi skutkami dumpingu wyrządzającego szkodę. Ponadto włączenie takiego przedsiębiorstwa do ustaleń dotyczących szkody spowodowałoby zakłócenie zbiorczych danych dotyczących sytuacji przemysłu unijnego.
- (31) Na tej podstawie ustalono tymczasowo, że Celanese Europe GmbH powinno zostać wyłączone z definicji przemysłu unijnego.
- (32) Dlatego też dwaj producenci Ineos Oxide Ltd i Wacker GmbH stanowią przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, reprezentując 100 % produkcji unijnej. Przedsiębiorstwa te dalej będą określane wyrażeniem „przemysł unijny”.

2. Określenie właściwego rynku Unii

- (33) W celu ustalenia, czy przemysł unijny zdefiniowany w motywie 28 i następnym poniósł istotną szkodę, zbadano w jakim stopniu należy uwzględnić w analizie produkcję przez przemysł unijny produktu objętego postępowaniem na potrzeby własne.
- (34) Rzeczywiście produkt objęty postępowaniem jest sprzedawany przez przemysł unijny zarówno na a) wolnym rynku, jak i na b) rynku sprzedaży wewnętrznej (w obrębie tej samej grupy przedsiębiorstw). Na rynku sprzedaży wewnętrznej produkt objęty postępowaniem wykorzystywany jest jako surowiec do produkcji różnych produktów wykorzystywanych w farbach, spoiwach, powłokach itp.
- (35) W tym świetle sprzedaż produktu objętego postępowaniem do wykorzystania jako surowiec do produkcji innych produktów na rzecz przedsiębiorstw w tej samej grupie uznana zostaje za użytek własny, jeśli spełniony jest co najmniej jeden z dwóch poniższych warunków: (i) sprzedaż nie jest dokonywana po cenach rynkowych lub (ii) klient nie ma wolnego wyboru dostawcy w obrębie tej samej grupy przedsiębiorstw. W toku dochodzenia tymczasowo ustalono, że sprzedaż na rzecz jednostek powiązanych, które kupują produkt objęty postępowaniem jako surowiec do produkcji innego produktu, należy traktować jako sprzedaż wewnętrzną; ustalono, że zgodnie z polityką handlową przedsiębiorstw jednostki powiązane nie miały wolnego wyboru dostawcy.
- (36) Rozróżnienie to jest istotne przy analizie szkody. Ustalono, że octan winylu przeznaczony na użytek własny nie konkuruje bezpośrednio z przywozem z państwa, którego dotyczy postępowanie. Stwierdzono natomiast, że produkcja przeznaczona na sprzedaż na wolnym rynku konkuruje bezpośrednio z tym przywozem, ponieważ została dokonana w normalnych warunkach rynkowych; oznacza to wolny wybór dostawcy. Uzasadnia to rozróżnienie w analizie w odniesieniu do niektórych wskaźników szkody między rynkiem wewnętrznym a wolnym rynkiem.
- (37) W tym względzie ustalono, że następujące wskaźniki ekonomiczne związane z przemysłem unijnym mogą zostać rzetelnie zbadane w odniesieniu do całkowitej działalności, tj. łącznie z użytkowaniem własnym przemysłu unijnego: produkcja, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, inwestycje, zapasy, zatrudnienie, wydajność, wynagrodzenia i wielkość marginesu dumpingu. Jest tak, ponieważ wpływ na te wskaźniki nie zależy od tego, czy produkt przekazywany jest w obrębie tego samego przedsiębiorstwa lub grupy przedsiębiorstw do dalszego przetwarzania czy sprzedawany na wolnym rynku.
- (38) Jeśli chodzi o rentowność, przepływ środków pieniężnych, zwrot z inwestycji oraz zdolność pozyskania kapitału, analiza została przeprowadzona wyłącznie na poziomie wolnego rynku, ponieważ na wiarygodność tych wskaźników ma wpływ to, że ceny na rynkach sprzedaży wewnętrznej nie są reprezentatywne dla normalnych warunków rynkowych.
- (39) Pozostałe wskaźniki ekonomiczne odnoszące się do przemysłu unijnego, a mianowicie konsumpcja, sprzedaż, udziały w rynku i ceny na rynku unijnym, zostały przeanalizowane i ocenione głównie w odniesieniu do sytuacji panującej na wolnym rynku, w szczególności tam, gdzie istnieją wymierne warunki rynkowe a transakcje zawiera się w normalnych warunkach rynkowych zapewniających wolny wybór dostawcy.
- (40) Jednak również w odniesieniu do tych wskaźników uwzględniono rynek sprzedaży wewnętrznej i porównano go do danych dotyczących wolnego rynku, aby określić czy sytuacja rynku sprzedaży wewnętrznej wpłynęłaby na zmianę ustaleń opartych wyłącznie na analizie wolnego rynku.

3. Konsumpcja w Unii

- (41) Konsumpcję w Unii ustalono przez dodanie łącznej wielkości przywozu octanu winylu na podstawie danych Eurostatu, porównanych ze zweryfikowanymi danymi przedstawionymi przez producentów eksportujących dotyczącymi przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, do łącznej wielkości sprzedaży na rynku unijnym przez przemysł unijny i innego producenta mającego siedzibę w Unii.
- (42) Ze względu na niewielką liczbę dostawców i potrzebę ochrony poufnych danych biznesowych zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego zmiany konsumpcji są indeksowane.

Tabela 1

Konsumpcja w Unii

Wskaźnik 2007 = 100	2007	2008	2009	OD
Konsumpcja ogółem	100	90	87	99
Rynek sprzedaży wewnętrznej	100	96	100	104
Wolny rynek	100	88	82	97

- (43) W okresie badanym konsumpcja na całym rynku unijnym i na wolnym rynku nieznacznie spadła o odpowiednio 1 % i 3 %. Odwrotnie zmieniła się ona na rynku sprzedaży wewnętrznej, rosnąc w tym samym okresie o 4 %.

4. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

4.1. Wielkość i udział w rynku

- (44) Rozwój przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, w odniesieniu do wielkości oraz udziału w rynku, przedstawia się następująco:

Tabela 2

Przywóz ze Stanów Zjednoczonych Ameryki

Wielkość przywozu (Mt)	2007	2008	2009	OD
Stany Zjednoczone Ameryki	103 192	146 800	133 763	152 445
(Indeks 2007 = 100)	100	142	130	148
Udział w całkowitym rynku (Indeks 2007 = 100)	100	159	150	149
Udział w wolnym rynku (Indeks 2007 = 100)	100	162	157	152

Źródło: Eurostat i informacje uzyskane od zainteresowanych stron w drodze odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (45) W okresie badanym przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie, na całkowity rynek unijny (rynek sprzedaży wewnętrznej i wolny rynek) wzrósł o 48 %. Spowodowało to wzrost udziału w rynku w tym samym okresie o 49 %. Udział w wolnym rynku wzrósł o 52 %.

4.2. Ceny importowe i podcięcie cenowe

- (46) Średnie ceny importowe z państwa, którego dotyczy postępowanie, zmieniły się w następujący sposób:

Tabela 3

Ceny importowe ze Stanów Zjednoczonych Ameryki

Ceny importowe (EUR/Mt)	2007	2008	2009	OD
Stany Zjednoczone Ameryki	774	814	541	573
(Indeks 2007 = 100)	100	105	70	74

Źródło: Eurostat

- (47) Mimo lekkiego wzrostu w OD ogólnie średnie ceny importowe z państwa, którego dotyczy postępowanie, spadły między 2007 r. a OD o 26 %.
- (48) Przeprowadzono porównanie cen sprzedaży na rynku unijnym między średnimi cenami przemysłu unijnego stosowanymi na wolnym rynku a cenami importowymi z państwa, którego dotyczy postępowanie. Właściwe ceny sprzedaży przemysłu unijnego zostały dostosowane w razie konieczności do poziomu ex-works, tzn. wyłączając koszty transportu do Unii i po odliczeniu obniżek i rabatów.
- (49) Ceny te porównano z cenami stosowanymi przez współpracujących producentów eksportujących z USA po odliczeniu obniżek i dostosowaniu w stosownych przypadkach do cen CIF na granicy Unii, z uwzględnieniem korekt z tytułu kosztów odprawy celnej oraz kosztów ponoszonych po przywozie.

- (50) Porównanie wykazało, że w OD przywożony produkt objęty postępowaniem pochodzący od wszystkich współpracujących eksporterów sprzedawany był w Unii po cenach podcinających ceny przemysłu unijnego. Średni poziom podcięcia cenowego, wyrażonego jako odsetek cen przemysłu unijnego, wyniósł, na podstawie zweryfikowanych danych dostarczonych przez współpracujących producentów eksportujących, 17,9 %. Ten poziom podcięcia cenowego wystąpił razem z negatywnymi tendencjami cenowymi oraz znacznym spadkiem cen.

5. Przywóz z innych państw trzecich

- (51) W poniższej tabeli przedstawiono kształtowanie się przywozu z innych państw trzecich.

Tabela 4

Wielkość przywozu z innych państw trzecich

Wielkość przywozu (Mt)	2007	2008	2009	OD
Stany Zjednoczone Ameryki	103 192	146 800	133 763	152 445
(Indeks 2007 = 100)	100	142	130	148
Arabia Saudyjska	0	0	0	73 156
Inne	88 138	52 414	15 937	8 198
Wskaźnik 2007 = 100	100	59	18	9
Udział w całkowitym rynku (Indeks 2007 = 100)	100	66	21	9
Udział w wolnym rynku (Indeks 2007 = 100)	100	68	22	10

Źródło: Eurostat

- (52) Na początku okresu badanego przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie, konkurował z przywozem z innych państw, w tym z Tajwanu, Ukrainy i Rosji. Na końcu okresu badanego przywóz z tych tradycyjnych źródeł spadł prawie do zera.
- (53) Nowe państwo wywozu, Arabia Saudyjska, które weszło na rynek unijny w OD, dokonało w OD wywozu około 73 000 ton. Wpływ tej zmiany na przemysł unijny został omówiony w motywie 91 i następnym.

6. Sytuacja przemysłu unijnego

6.1. Uwagi ogólne

- (54) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego badanie wpływu przywozu po cenach dumpingowych na przemysł unijny uwzględniało analizę wszystkich czynników i wskaźników gospodarczych związanych ze stanem przemysłu unijnego od 2007 r. do końca OD.
- (55) Wskaźniki makroekonomiczne (produkcja, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, zatrudnienie, wydajność, płace i wielkość marginesów dumpingu), a także wskaźniki mikroekonomiczne (zapasy, ceny sprzedaży, rentowność, przepływ środków pieniężnych, zwrot z inwestycji, zdolność do pozyskania kapitału i inwestycji, koszty produkcji) oceniono na poziomie całego przemysłu unijnego. Ocena oparta została na informacjach pochodzą-

cych ze zweryfikowanych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu przekazanych przez przemysł unijny

- (56) Należy zauważyć, że skarżący nabył swoje zakłady produkcyjne dopiero w 2007 r., skutkiem czego nie można było uzyskać danych za 2007 r. dotyczących niektórych wskaźników szkody (rentowność, płace, inwestycje, zwrot z inwestycji, przepływ środków pieniężnych). Dlatego też analiza tych wskaźników obejmuje okres od 2008 r. do OD. Dla pozostałych wskaźników dostępne były dane liczbowe za 2007 r. Analiza takich wskaźników obejmuje zatem cały okres badany (od 2007 r. do OD).
- (57) Skarżący koncentruje się na dostarczaniu produktu objętego postępowaniem wyłącznie na wolny rynek, podczas gdy inny producent unijny koncentruje się głównie na rynku sprzedaży wewnętrznej przy jedynie niewielkiej części produkcji przeznaczonej na wolny rynek. Biorąc pod uwagę fakt, że dane do analizy szkody pochodzą głównie z dwóch źródeł, z których jedno koncentruje się głównie na rynku sprzedaży wewnętrznej, a także fakt, że ustalono, iż należy stosować rozróżnienie między całkowitym rynkiem a wolnym rynkiem w odniesieniu do szeregu wskaźników szkody, dane dotyczące przemysłu unijnego musiały zostać zindeksowane, aby zachować poufność, zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego.

6.2. Wskaźniki makroekonomiczne

6.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (58) W poniższej tabeli przedstawiono rozwój produkcji, mocy produkcyjnych i wykorzystania mocy produkcyjnych w całym przemyśle unijnym:

Tabela 5

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych w Unii ogółem

(Indeks 2007 = 100)	2007	2008	2009	OD
Produkcja ogółem	100	105	102	92
Zdolność produkcyjna ogółem	100	121	126	143
Wykorzystanie mocy produkcyjnych ogółem	100	87	81	64

- (59) Jak przedstawiono w powyższej tabeli, w badanym okresie ogólna produkcja przemysłu unijnego spadła o 8 %.
- (60) W tym samym okresie moce produkcyjne wzrosły o 43 %. Ten wzrost mocy produkcyjnych nie był jednak związany z uruchomieniem nowych linii produkcyjnych, lecz ze wzrostem wydajności wykorzystania istniejących mocy produkcyjnych.
- (61) Połączenie tych dwóch czynników, tj. spadku wielkości produkcji i wzrostu mocy produkcyjnych w tym samym okresie, doprowadziło do znacznego spadku wykorzystania mocy produkcyjnych o 36 % w okresie badanym.

6.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (62) Poniższe liczby pokazują wielkość sprzedaży, udział w rynku i średnie jednostkowe ceny sprzedaży przemysłu unijnego w rozbiciu na całkowity rynek, rynek sprzedaży wewnętrznej oraz wolny rynek.

Tabela 6

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

(Indeks 2007 = 100)	2007	2008	2009	OD
Sprzedaż ogółem	100	99	96	88
Udział w rynku (%)	100	110	111	88
Sprzedaż na rynku sprzedaży wewnętrznej	100	111	109	113
Udział w rynku (%)	100	115	108	109
Sprzedaż na wolnym rynku	100	89	86	67
Udział w rynku (%)	100	102	104	69

- (63) Całkowita wielkość sprzedaży zmniejszyła się o 12 % w okresie badanym. Spadek ten był jeszcze bardziej gwałtowny na wolnym rynku, gdzie sprzedaż zmniejszyła się aż o 33 % między 2007 r. a OD. Na rynku sprzedaży wewnętrznej panowały przeciwne tendencje i wielkość sprzedaży wzrosła o 13 % w tym samym okresie.
- (64) Spadek wielkości sprzedaży znalazł odbicie w udziale w rynku, który doświadczył spadku o 11 % w odniesieniu do całkowitego rynku i o 31 % w odniesieniu do wolnego rynku między 2007 r. a OD. Również w tym przypadku na rynku sprzedaży wewnętrznej panowały przeciwne tendencje i nastąpił tam wzrost o 9 % w tym samym okresie.

6.2.3. Zatrudnienie, wydajność i płace

Tabela 7

Zatrudnienie, wydajność i płace

(Indeks 2007 = 100)	2007	2008	2009	OD
Liczba zatrudnionych ogółem	100	96	98	100
Wydajność ogółem (jednostka/pracownika)	100	109	104	92
Płace roczne ogółem	0	100	95	88

- (65) Między 2007 r. a OD całkowite zatrudnienie pozostawało na stałym poziomie. Należy zauważyć, że produkcja octanu winylu nie wymaga znacznych nakładów siły roboczej, dlatego też dane liczbowe dotyczące zatrudnienia nie są ściśle związane z danymi liczbowymi dotyczącymi produkcji. Zatrudnienie nie ma zatem istotnego znaczenia jako wskaźnik w tym sektorze.
- (66) W okresie badanym całkowita wydajność na pracownika spadła o 8 % między 2007 r. a OD. Wynikało to ze spadku produkcji i wzrostu mocy produkcyjnych, jak wyjaśniono w motywie 58 i następnym.

6.2.4. Wielkość rzeczywistego marginesu dumpingu

- (67) Marginesy dumpingu przedstawiono powyżej w części poświęconej dumpingowi. Wszystkie ustalone marginesy przekraczają poziom *de minimis*. Ponadto, biorąc pod uwagę wielkość i ceny przywozu po cenach dumpingowych, nie można uznać, że wpływ rzeczywistego marginesu dumpingu jest nieistotny.

6.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

6.3.1. Uwagi ogólne

- (68) Analizę wskaźników mikroekonomicznych (zapasy, ceny sprzedaży, rentowność, przepływ środków pieniężnych, zwrot z inwestycji, zdolność do pozyskania kapitału i inwestycji, koszty produkcji) przeprowadzono na poziomie całego przemysłu unijnego, jak ustalono w motywie 28 i następnym.
- (69) Spośród powyższych wskaźników ocenę rentowności, płac, inwestycji, zwrotu z inwestycji, przepływu środków pieniężnych należało skoncentrować na wolnym rynku, co oznacza, że odzwierciedlałyby ona głównie dane przekazane przez skarżącego. Biorąc powyższe pod uwagę, zmianom wskaźników zysku i przepływu środków pieniężnych nie można było nadać formy zindeksowanej ze względu na poufność.
- (70) Ponadto, jak wyjaśniono w motywie 56, skarżący nie był w stanie przekazać danych dotyczących niektórych wskaźników szkody za 2007 r.; dlatego też analiza tych wskaźników została przeprowadzona dla okresu od 2008 r. do OD.

6.3.2. Zapasy

- (71) Poniższe dane liczbowe przedstawiają zmiany zapasów w przemyśle unijnym podczas każdego okresu badanego:

Tabela 8

Zapasy

Wskaźnik 2007 = 100	2007	2008	2009	OD
Zapasy ogółem	100	86	49	69

- (72) W okresie badanym zapasy zmniejszyły się o 31 %. Wskaźnika tego nie należy jednak uznawać za istotny w tym sektorze, ponieważ producenci octanu winylu produkują na zamówienie i gromadzą ograniczone zapasy. Zapasy takie odpowiadają jedynie kilku tygodniom dostaw.

6.3.3. Ceny sprzedaży

- (73) W poniższej tabeli przedstawiono zmiany cen przemysłu unijnego w rozbiciu na całkowity rynek, rynek sprzedaży wewnętrznej oraz wolny rynek.

Tabela 9

Ceny sprzedaży

Wskaźnik 2007 = 100	2007	2008	2009	OD
Średnia jednostkowa cena sprzedaży na rynku całkowitym	100	107	74	84
Średnia jednostkowa cena sprzedaży na rynku sprzedaży wewnętrznej	100	115	82	92
Średnia jednostkowa cena sprzedaży na wolnym rynku	100	102	69	77

- (74) Ceny sprzedaży na całkowitym rynku unijnym zmalały w okresie badanym o 16 %. Ceny sprzedaży spadły na obu rynkach, chociaż spadek ten był bardziej wyraźny na wolnym rynku (-23 %) niż na rynku sprzedaży wewnętrznej (-8 %).

6.3.4. Rentowność, przepływ środków pieniężnych, zwrot z inwestycji, zdolność do pozyskania kapitału i inwestycji

- (75) Rentowność produktu podobnego na wolnym rynku ustalono, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego przez przemysł unijny jako odsetek obrotów z tej sprzedaży.
- (76) Rentowność na wolnym rynku w okresie badanym uległa pogorszeniu. W OD odnotowano straty w każdym miesiącu. Były one skutkiem silnego spadku zarówno wielkości sprzedaży, jak i cen sprzedaży.
- (77) W poniższej tabeli wykazano, że przemysł unijny zwiększył inwestycje w produkt objęty postępowaniem, nawet w sytuacji zmniejszającej się rentowności. Inwestycje te polegały głównie na poprawie lub utrzymaniu technologii i procesu produkcji w celu podniesienia wydajności.

Tabela 10

Inwestycje

Wskaźnik 2008 = 100	2007	2008	2009	OD
Inwestycje ogółem	n.d.	100	129	127

- (78) W okresie badanym inwestycje wzrosły o 27 %.
- (79) Pomimo zwiększenia inwestycji zwrot z inwestycji w produkt objęty postępowaniem nie osiągnął oczekiwanej wartości i spadł w okresie między 2008 r. a OD.
- (80) Spadek zaobserwowano także w odniesieniu do przepływu środków pieniężnych między 2008 r. a OD, co świadczy o stałym pogarszaniu się zdolności przemysłu unijnego do generowania środków pieniężnych, a w konsekwencji osłabienie sytuacji finansowej przemysłu unijnego.
- (81) Zwiększając inwestycje, przemysł nadal wykazywał zatem zdolność do pozyskania kapitału; zdolność ta została jednak ograniczona przez spadek sprzedaży i rosnące trudności przy generowaniu przepływów środków pieniężnych.

7. Wnioski dotyczące szkody

- (82) Analiza sytuacji przemysłu unijnego wykazuje tendencje spadkowe w odniesieniu do wszystkich głównych wskaźników szkody. Przy stosunkowo stałej konsumpcji całkowita produkcja spadła o 8 % w okresie badanym. W tym samym okresie przemysł unijny stracił 11 % całkowitego udziału w rynku i 33 % udziału w wolnym rynku. Wykorzystanie mocy produkcyjnych zmniejszyło się o 36 %. W tym samym okresie przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie, wzrósł o 48 %.
- (83) W okresie badanym całkowita wielkość produkcji przemysłu unijnego spadła o 12 %. Silniejsza tendencja spadkowa w zakresie wielkości sprzedaży dała się zaobserwować wśród tendencji, które wystąpiły na wolnym rynku, gdzie nastąpił spadek o 33 % w okresie badanym.
- (84) Spadkowi wielkości sprzedaży przemysłu unijnego towarzyszył spadek cen o 16 %. Tak jak w przypadku wielkości sprzedaży sytuacja była jeszcze bardziej poważna na wolnym rynku, gdzie odnotowano spadek cen w wysokości 23 %. Spadek wielkości sprzedaży wraz ze spadkiem cen miały wpływ na poziomy zysków i doprowadziły do strat w każdym miesiącu w OD.
- (85) Jedynymi wskaźnikami, które odnotowały pozytywne tendencje, były inwestycje, które wzrosły o 27 %, oraz zdolność do pozyskania kapitału, która wzrosła podobnie. Inwestycje nie przyniosły jednak oczekiwanego zwrotu i spadły w okresie między 2008 r. a OD.
- (86) W świetle powyższego w wyniku dochodzenia potwierdzono, że w przypadku dalszego trwania takiej sytuacji straty zaobserwowane w toku dochodzenia doprowadziłyby prawdopodobnie do zaprzestania przez przemysł unijny jakiegokolwiek znaczącej produkcji octanu winylu przeznaczonego na wolny rynek.
- (87) Ze względu na okoliczności przedstawione powyżej przemysł unijny poniósł istotną szkodę podczas OD.

E. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

1. Wprowadzenie

- (88) Zgodnie z art. 3 ust. 6 i 7 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy istotna szkoda poniesiona przez przemysł unijny była spowodowana przywozem po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępo-

wanie. Ponadto zbadano również znane czynniki, inne niż przywóz po cenach dumpingowych, które mogły spowodować szkodę dla przemysłu unijnego, aby zagwarantować, że jakiegokolwiek szkody spowodowane przez te czynniki nie zostały przypisane przywozowi po cenach dumpingowych.

2. Skutek przywozu z USA

2.1. Uwagi ogólne

- (89) Zachodzi wyraźna zbieżność w czasie pomiędzy zwiększeniem przywozu po cenach dumpingowych między 2007 r. a OD, oraz równoczesną stratą udziałów w rynku poniesioną przez przemysł unijny w tym samym okresie. W toku dochodzenia stwierdzono także negatywny wpływ cenowy przywozu po cenach dumpingowych, który stale podcinał ceny przemysłu unijnego i w konsekwencji obniżał jego rentowność.
- (90) Niektóre strony twierdziły, że zwiększenie przywozu zastępowało jedynie przywóz dokonywany wcześniej przez inne kraje przywozu lub wynikało z rosnącego popytu na rynku UE. Twierdzenia tego nie potwierdzają jednak ani dane liczbowe dotyczące przywozu (zob. tabela 2), ani dane liczbowe dotyczące konsumpcji (zob. tabela 1). W tym kontekście należy przypomnieć, że, jak opisano w motywie 43, konsumpcja była raczej stała, a w okresie badanym nawet nieznacznie spadła, podczas gdy przywóz z USA wzrósł o 48 %.

3. Wpływ innych czynników

3.1. Wpływ przywozu z innych państw trzecich

3.1.1. Wpływ przywozu z Arabii Saudyjskiej

- (91) Niektóre zainteresowane strony stwierdziły, że przywóz VAM z Arabii Saudyjskiej wyrządził szkodę przemysłowi unijnemu.
- (92) Arabia Saudyjska jest rzeczywiście drugim pod względem wielkości po USA eksporterem VAM do Unii, jak stwierdzono w motywie 53. Przywóz z Arabii Saudyjskiej wszedł na rynek dopiero podczas OD.
- (93) Dane liczbowe Eurostatu w tabeli 11 poniżej obrazują ceny importowe z Arabii Saudyjskiej i innych państw trzecich.

Tabela 11

Ceny eksportowe sprzedaży z innych państw trzecich

EUR/Mt	2007	2008	2009	OD
Arabia Saudyjska	n.d.	n.d.	n.d.	636
(Indeks OD = 100)	0	0	0	100
Inne	878	919	473	633
(Indeks 2007 = 100)	100	105	54	72

- (94) Z powyższej tabeli wynika, że średnia cena importowa z Arabii Saudyjskiej, wynosząca 636 euro, była porównywalna z cenami importowymi z innych państw trzecich, które wynosiły średnio 633 euro, a przy tym wyższa o 11 % od średniej ceny z USA, która wynosiła 573 euro.
- (95) Fakt, że Saudyjczycy działają w tym samym segmencie cenowym co inni importerzy przy dużej różnicy cenowej względem wywozu z USA, wskazuje na to, że producenci eksportujący z Arabii Saudyjskiej postępują w sposób odmienny od USA pod względem ustalania cen oraz potencjalnego wpływu na producentów unijnych.
- (96) Na tej podstawie można tymczasowo uznać, że przywóz z Arabii Saudyjskiej nie narusza związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych z USA a szkodą wyrządzoną przemysłowi unijnemu.
- ### 3.2. Wpływ kryzysu gospodarczego
- (97) Niektóre zainteresowane strony stwierdziły, że spadek produkcji i wielkości sprzedaży przez przemysł unijny jest skutkiem malejącej konsumpcji. Strony te twierdziły także, że spadkowa tendencja średnich cen sprzedaży jest spowodowana światowym kryzysem gospodarczym.
- (98) Inne zainteresowane strony twierdziły, że podczas kryzysu gospodarczego wszyscy producenci w branży petrochemicznej, w tym producenci VAM, ponieśli poważne straty i z tego powodu strat poniesionych przez przemysł unijny nie należy przypisywać przywózowi po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie.
- (99) W toku obecnego dochodzenia wykazano jednak, że, jak wspomniano w motywach od 41 do 43, spadek konsumpcji na wolnym rynku w Unii był w okresie badanym nieistotny. Dlatego też wpływ kryzysu gospodarczego na spadek konsumpcji nie może być odpowiedzialny za gwałtowny spadek wielkości sprzedaży, jak wykazano w motywach od 62 do 64.
- (100) Z analizy danych liczbowych dotyczących rentowności przemysłu unijnego na wolnym rynku wynika, że w porównaniu do innych podobnych wytwarzanych produktów chemicznych sektor VAM poniósł szczególnie dotkliwe straty. Ponadto rentowność innych produktów poprawiła się po kryzysie, a sektora VAM nadal się pogarszała. Prowadzi to do tymczasowego wniosku, że chociaż sektor VAM został dotknięty przez kryzys gospodarczy, należy odróżnić go od innych sektorów petrochemicznych z powodu stałych strat ponoszonych przez skarżącego również w okresie po kryzysie, które wiązały się bezpośrednio z przywozem z USA dokonywanym po niskich cenach. Stwierdzenie to zostaje zatem tymczasowo odrzucone.
- (101) W świetle powyższego tymczasowo stwierdza się, że kryzys gospodarczy nie przyczynił się do szkody poniesionej przez przemysł unijny w stopniu, który naruszałby związek przyczynowy pomiędzy szkodą poniesioną przez przemysł unijny a przywozem po cenach dumpingowych z USA.
- ### 3.3. Szkada powstała z własnej winy
- (102) Kilka zainteresowanych stron stwierdziło, że skarżący sam przyczynił się do swojej niestabilnej sytuacji, dodatkowo zwiększając moce produkcyjne podczas recesji. Utrzymywano, że wszelki spadek sprzedaży i zysku spowodowany został zatem przez połączenie recesji oraz niewłaściwych decyzji gospodarczych podjętych przez skarżącego.
- (103) Kilka zainteresowanych stron twierdziło ponadto, że główną przyczyną szkody jest technologia stosowana w fabryce skarżącego. W okresie badanym skarżący doświadczył kilku przerw w produkcji oraz działania siły wyższej i twierdzono, że spadek sprzedaży skarżącego należy przypisywać licznym przerwom w produkcji, a nie przywózowi z USA po cenach dumpingowych. Podobne argumenty przywoływano w odniesieniu do rentowności skarżącego.
- (104) W odniesieniu do twierdzenia, że skarżący nie powinien zwiększać mocy produkcyjnych podczas światowego pogorszenia koniunktury gospodarczej, należy przypomnieć, że skarżący nie uruchomił nowych mocy produkcyjnych, lecz jedynie zwiększył moce produkcyjne w drodze optymalizacji istniejących procesów. Należy uznać to za uzasadnioną decyzję gospodarczą na rynku, na którym konsumpcja jest stała, a sprzedaż spada z powodu konkurencyjnego przywozu po niskich cenach. Stwierdzenie to zostaje zatem tymczasowo odrzucone.
- (105) W odniesieniu do twierdzenia, że to przerwy w produkcji wynikające z problemów technicznych po stronie skarżącego spowodowały szkodę poniesioną przez skarżącego, w toku dochodzenia wykazano, że proces produkcji VAM wymaga okresowej konserwacji i zamknięcia fabryki w regularnych, zaplanowanych odstępach czasu. Dlatego też trzy z pięciu przestojów należy uznać za element normalnego funkcjonowania fabryki VAM.
- (106) Ponadto ustalono, że wszystkie z tych trzech zaplanowanych przerw wynikały ze świadomych decyzji skarżącego o wstrzymaniu produkcji w okresach, gdy presja na ceny spowodowana przywozem po cenach dumpingowych była tak silna, że skarżący nie był w stanie dostarczać produktu na akceptowalnych poziomach cen. Podczas tych przerw skarżący dysponował wystarczającymi zapasami, by dostarczyć niewielkie ilości produktu, na które było zapotrzebowanie, a które zostały albo zakontraktowane albo sprzedane na rynku kasowym. Ponadto malejące poziomy zapasów, na które wskazano w motywie 72, potwierdzają, że w okresie badanym miały miejsce stałe dostawy.

(107) Na tej podstawie stwierdzono, że ogólny wpływ przerwy w produkcji skarżącego nie narusza związku przyczynowego. Argumenty wysuwane przez stronę w odniesieniu do szkody powstałej z winy własnej zostały zatem odrzucone.

3.4. Dostęp do surowca: Naturalna przewaga konkurencyjna producentów z państwa, którego dotyczy postępowanie

(108) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że za jedną z głównych przyczyn problemów skarżącego należy uznać jego zależność od zewnętrznych dostaw surowca, a nie przywóz po cenach dumpingowych. Twierdzono również, że eksporterzy z USA mają naturalną przewagę konkurencyjną, ponieważ mają dostęp do tańszych surowców, tj. etylenu i kwasu octowego.

(109) W odniesieniu do rzekomych problemów z dostępnymi dla skarżącego źródłami surowca argument podniesiony powyżej nie może zostać utrzymany, ponieważ ustalono, że skarżący również korzystał z kanałów preferencyjnych, pozyskując surowce z fabryki swojego dostawcy znajdującej się na miejscu oraz od spółki siostrzanej. Podobnie ceny głównych surowców były zatem porównywalne do cen dostępnych na rynku w państwie, którego dotyczy postępowanie.

(110) Wynika z tego, że chociaż ogólne ceny głównego surowca stosowanego do produkcji VAM mogły rzeczywiście być niższe w USA niż na rynku unijnym, nie miało to wpływu na koszty skarżącego.

(111) Fakt, że różnica cen surowca mogła mieć jedynie częściowy wpływ na problemy, których doświadczył skarżący, potwierdza to, że w odniesieniu do innych produktów wytwarzanych przez skarżącego i zawierających te same surowce odnotowano znacznie lepsze dane liczbowe dotyczące rentowności.

(112) Na tej podstawie tymczasowo uznaje się, że wpływ cen surowca nie narusza związku przyczynowego między przywozem po cenach dumpingowych z USA a istotną szkodą wyrządzoną przemysłowi unijnemu.

4. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

(113) Stwierdzono zatem, że istnieje związek przyczynowy między szkodą poniesioną przez przemysł unijny a przywozem po cenach dumpingowych z USA. Inne możliwe przyczyny szkody, tj. wpływ przywozu z innych państw trzecich, wpływ kryzysu gospodarczego, naturalna przewaga konkurencyjna producentów eksportujących w zakresie surowca oraz szkoda powstała z własnej winy, zostały przeanalizowane i żadna z nich nie miała takiego wpływu na sytuację przemysłu unijnego, by naruszyć związek przyczynowy ustalony między przywozem po cenach dumpingowych z USA a istotną szkodą wyrządzoną przemysłowi unijnemu.

(114) Na podstawie powyższej analizy wpływu wszystkich znanych czynników na sytuację przemysłu unijnego stwierdzono zatem tymczasowo, że istnieje związek przyczynowy między przywozem po cenach dumpingowych z USA a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny w OD.

F. INTERES UNII

1. Interes przemysłu unijnego

(115) Dochodzenie pokazało, że przemysł unijny ponosi istotną szkodę na skutek przywozu po cenach dumpingowych, który podcina ceny przemysłu unijnego, jak szczegółowo opisano w motywie 48 i następnym.

(116) Przemysł unijny inwestuje, aby podnieść swoją wydajność i stopniowo usprawnić swój proces produkcji. Można oczekiwać, że wprowadzenie środków zapobiegłoby dalszej nieuczciwej konkurencji ze strony przywozu po niskich cenach dumpingowych i w konsekwencji umożliwiłoby poprawę sytuacji przemysłu unijnego.

(117) Z drugiej strony, jeżeli środki nie zostaną nałożone, obecna sytuacja finansowa i rentowność przemysłu unijnego, przeanalizowane w toku niniejszego dochodzenia w motywie 54 i następnym, nie są wystarczająco mocne, by wytrzymać dalszą presję cenową wywieraną przez przywóz po cenach dumpingowych. Doprowadziłoby to prawdopodobnie do zaprzestania lub znacznego ograniczenia przez przemysł unijny produkcji na wolny rynek.

(118) W świetle powyższej analizy oczekuje się, że przemysł unijny odniósłby korzyści z nałożenia środków tymczasowych

2. Interes importerów

(119) Komisja przesłała kwestionariusze do dwóch znanych niepowiązanych importerów, którzy zgłosili się w terminie wyznaczonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.

(120) W toku dochodzenia wykazano, że znacząca część całkowitego obrotu niepowiązanego importera dotyczy produktu objętego postępowaniem.

(121) Przeanalizowano wpływ ceł na rentowność importera. Analiza wykazała, że zysk oraz marża zysku osiągane przez niego na przywozie są takie, iż nałożenie środków mogłoby rzeczywiście doprowadzić do spadku jego rentowności. W związku z powyższym, z perspektywy kosztów, ewentualne wprowadzenie środków najprawdopodobniej wpłynęłoby na działalność tego importera. Mimo to importer potwierdził, że byłby w stanie przenieść przynajmniej część zwiększonych kosztów na swoich klientów w świetle obecnej sytuacji na rynku, na którym oczekuje się, że zapotrzebowanie pozostanie stałe. W toku dochodzenia wykazano ponadto, że importer może zacząć zaopatrywać się w produkt u producentów, którzy nie podlegają cłu, jak np. eksporterzy z Tajwanu lub producenci unijni.

- (122) W świetle powyższego stwierdza się, że wpływ nałożenia środków na importerów byłby ograniczony.

3. Interes użytkowników

- (123) Użytkownicy wykazali w tym przypadku duże zainteresowanie. W dochodzeniu współpracowało dwunastu użytkowników; dwóch spośród nich zostało poddanych weryfikacji na podstawie wielkości przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie. Przedsiębiorstwa te mają siedziby w całej Unii i są obecne w sektorze zastosowań przemysłowych, takich jak powłoki, farby i spoiwa.
- (124) Według danych liczbowych Eurostatu przywóz dokonywany przez współpracujących użytkowników stanowi około jednej trzeciej łącznego przywozu z USA. W toku dochodzenia wykazano, że 30 % VAM kupowanego przez współpracujących użytkowników pochodzi z USA, a 57 % – z UE.
- (125) Wykazano również, że VAM stanowi średnio około jednej trzeciej kosztów produkcji dwóch zweryfikowanych użytkowników.
- (126) Niektórzy użytkownicy twierdzili, że nałożenie środków zwiększy ich koszty produkcji i trudno będzie im przenieść te zwiększone koszty na swoich klientów z uwagi na ostrą konkurencję cenową na rynku. Trudność ta może rzekomo spowodować albo zmniejszenie udziału w rynku tych użytkowników na rzecz ich konkurentów mających siedzibę poza Unią, albo zmianę obecnego procesu produkcji na inne, które nie będą wymagać produktu objętego postępowaniem. Ostatecznym skutkiem wprowadzenia środków mogłoby rzekomo być znaczne obniżenie marż zysku tych użytkowników.
- (127) Dwóch z tych użytkowników twierdziło, że obniżone marże zysku spowodowałyby spadek inwestycji w produkcję i, w konsekwencji, miałyby negatywny wpływ na zatrudnienie.
- (128) W odniesieniu do twierdzenia dotyczącego obniżenia marży zysku, uwzględniając prawidłowe poziomy rentowności użytkowników, oczekuje się, że gdyby użytkownicy nie byli w stanie przenieść zwiększonych kosztów na swoich klientów, nałożenie ceł jedynie nieznacznie obniżyłoby ich marże zysku. W związku z tym inwestycje w produkcję prawdopodobnie nie zostałyby przerwane i nie miałyby to znaczącego negatywnego wpływu na zatrudnienie. W świetle powyższego wniosek zostaje odrzucony.
- (129) W odniesieniu do twierdzenia, że przywóz produktu objętego postępowaniem zaszkodziłby konkurencyjności użytkowników unijnych, gdyż podniósłby ich koszty produkcji i spowodował faworyzowanie przywozu produktów przetworzonych z innych państw trzecich, przypomina się, że cła nie mają na celu powstrzymania przywozu, a ich poziom nie jest taki, by powstrzymy-

wały użytkowników od pozyskiwania produktu z USA. Celem ceł antydumpingowych jest ponowne ustanowienie równych reguł konkurencji na rynku unijnym w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem. Na tej podstawie oraz na podstawie faktu, że jedynie jedna trzecia konsumpcji VAM tych użytkowników pochodziła z USA, twierdzenie to zostaje odrzucone.

- (130) Ponadto należy podkreślić, że, jak twierdziło wielu użytkowników, z powodu nielicznych źródeł VAM priorytetowe znaczenie ma wystarczająca podaż VAM pochodzącego z Unii. W tym względzie należy przypomnieć, że w toku dochodzenia wykazano, że przemysł unijny prawdopodobnie całkiem zaprzestanie dostarczania VAM na wolny rynek, jeśli środki nie zostaną wprowadzone. W związku ze zróżnicowaniem dostaw nałożenie środków również leżałoby zatem w interesie użytkowników unijnych.
- (131) W świetle powyższego tymczasowo stwierdza się, że wszelki negatywny wpływ nałożenia środków na użytkowników byłby ograniczony.

4. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (132) Uwzględniając powyższe ustalenia, stwierdza się tymczasowo, że na podstawie dostępnych informacji dotyczących interesu Unii, nie można wyraźnie stwierdzić, że nałożenie środków tymczasowych na przywóz octanu winylu pochodzącego z USA nie leżałoby w interesie Unii.

G. WNIOSK O WPROWADZENIE TYMCZASOWYCH ŚRODKÓW ANTYDUMPINGOWYCH

- (133) W świetle powyższych wniosków dotyczących dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii należy wprowadzić tymczasowe środki antydumpingowe w celu zapobieżenia dalszym szkodom dla przemysłu unijnego wynikającym z przywozu po cenach dumpingowych.

1. Poziom usuwający szkodę

- (134) W celu ustalenia poziomu takich środków wzięto pod uwagę ustalone marginesy dumpingu, a także kwotę cła niezbędną do usunięcia szkody ponoszonej przez przemysł unijny.
- (135) Przy obliczaniu poziomu cła niezbędnego do usunięcia skutków dumpingu wyrządzającego szkodę uznano, że środki powinny umożliwić przemysłowi unijnemu pokrycie kosztów produkcji oraz osiągnięcie ze sprzedaży produktu podobnego w Unii takiego zysku przed opodatkowaniem, jaki byłby możliwy dla tego rodzaju przemysłu w takim sektorze w normalnych warunkach konkurencji, czyli gdyby nie istniał przywóz po cenach dumpingowych.

(136) Dlatego też obliczono poziom usuwający szkodę na podstawie porównania średniej ceny przywozu po cenach dumpingowych z ceną docelową przemysłu unijnego. Cenę docelową ustalono przez dodanie docelowej marży zysku do kosztów produkcji przemysłu unijnego. Docelowa marża zysku została tymczasowo ustalona na 9,9 %. Ta marża zysku została ustalona w odniesieniu do rentowności na podstawie średniego zwrotu (mierzonego jako EBITDA/sprzedaż), który osiągnęły przedsiębiorstwa petrochemiczne działające w sektorze podobnym do sektora VAM w latach 2007–2009.

(137) Wynikające z tego marginesy sprzedaży po zaniżonych cenach wynoszą ponad 30 %.

2. Środki tymczasowe

(138) W świetle powyższych wniosków i zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, stwierdza się, iż tymczasowe środki antydumpingowe powinny zostać wprowadzone w odniesieniu do przywozu pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie, na poziomie najniższego marginesu dumpingu i szkody, zgodnie z zasadą niższego cła, jak określono w przedstawionej powyżej metodyce. W związku z tym w niniejszym przypadku stawkę cła należy wyznaczyć na poziomie stwierdzonych marginesów dumpingu.

(139) Indywidualne stawki cła antydumpingowego określone w niniejszym rozporządzeniu zostały określone na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Wspomniane stawki celne (w odróżnieniu od ogólnokrajowego cła stosowanego do „wszystkich innych przedsiębiorstw”) mają wyłączne zastosowanie do przywozu towarów pochodzących ze Stanów Zjednoczonych Ameryki i wyprodukowanych przez dane przedsiębiorstwa tj. przez konkretne wymienione podmioty prawne. Przywożone produkty wytworzone przez inne przedsiębiorstwa, których nazwa i adres nie zostały wymienione w części normatywnej niniejszego aktu prawnego, łącznie z podmiotami powiązanymi z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i do ich produktów stosowane są stawki dla „wszystkich innych przedsiębiorstw”.

(140) Wszelkie wnioski dotyczące zastosowania wspomnianych indywidualnych stawek cła antydumpingowego dla przedsiębiorstw (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji⁽¹⁾ wraz z wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą na rynek krajowy i na rynki zagraniczne, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. Komisja, w stosownych przypadkach, po przeprowadzeniu konsultacji z Komitetem Doradczym zmieni odpowiednio rozporządzenie poprzez

uaktualnienie wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek celnych.

(141) W związku z powyższym proponowane stawki ceł antydumpingowych, wyrażone w stosunku do ceny CIF na granicy Unii, są tymczasowo następujące:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu	Margines szkody	Stawki cła tymczasowego
Celanese Ltd.	12,1 %	38,4 %	12,1 %
LyondellBasell Acetyls, LLC	13 %	65,8 %	13 %
The Dow Chemical Company	13,8 %	66,2 %	13,8 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	13,8 %	66,2 %	13,8 %

H. UJAWNIEŃ USTALEŃ

(142) Aby zapewnić dobre zarządzanie należy ustalić okres, w którym zainteresowane strony, które zgłosiły się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu, mogłyby przedstawić swoje opinie na piśmie oraz złożyć wnioski o przesłuchanie. Ponadto należy podkreślić, iż ustalenia w sprawie wprowadzenia ceł antydumpingowych dokonane na potrzeby niniejszego rozporządzenia mają charakter tymczasowy i mogą zostać ponownie rozważone przy dokonywaniu wszelkich ostatecznych ustaleń,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz octanu winylu, aktualnie objętego kodem CN 2915 32 00, pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki.

2. Stawka tymczasowego cła antydumpingowego stosowana do cen netto na granicy Unii, przed ocleniem, produktu opisanego w ust. 1, wytwarzanego przez niżej wymienione przedsiębiorstwa jest następująca:

Przedsiębiorstwo	Cło antydumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
Celanese Ltd.	12,1 %	B233
LyondellBasell Acetyls, LLC	13 %	B234
The Dow Chemical Company	13,8 %	B235
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	13,8 %	B999

3. Dopuszczenie do swobodnego obrotu na terenie Unii produktu, o którym mowa w ust. 1, uwarunkowane jest wpłaconiem zabezpieczenia w wysokości kwoty cła tymczasowego.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Brussels, Belgia.

Artykuł 2

Nie naruszając przepisów art. 20 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009, zainteresowane strony mogą zwrócić się o ujawnienie istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których przyjęto niniejsze rozporządzenie, przedstawić swoje opinie na piśmie i wystąpić o możliwość złożenia przed Komisją ustnych wyjaśnień w ciągu jednego miesiąca od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Zgodnie z art. 21 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 zainteresowane strony mogą przedstawiać uwagi dotyczące zastosowania niniejszego rozporządzenia przez okres jednego miesiąca od daty jego wejścia w życie.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 niniejszego rozporządzenia obowiązuje przez okres sześciu miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 sierpnia 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 822/2011**z dnia 16 sierpnia 2011 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”⁽¹⁾),uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 17 sierpnia 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 sierpnia 2011 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0707 00 05	TR	105,8
	ZZ	105,8
0709 90 70	TR	116,3
	ZZ	116,3
0805 50 10	AR	78,3
	CL	75,4
	TR	61,0
	UY	47,4
	ZA	73,9
	ZZ	67,2
0806 10 10	EG	136,4
	TR	153,4
	ZZ	144,9
0808 10 80	AR	164,4
	BR	66,9
	CA	98,2
	CL	115,6
	CN	71,5
	NZ	105,3
	US	167,9
	ZA	97,4
	ZZ	110,9
0808 20 50	AR	162,9
	CL	81,6
	CN	49,3
	NZ	115,4
	ZA	130,0
	ZZ	107,8
0809 30	TR	143,3
	ZZ	143,3
0809 40 05	BA	52,7
	ZZ	52,7

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 823/2011**z dnia 16 sierpnia 2011 r.****zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (UE) nr 867/2010 na rok gospodarczy 2010/2011**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Kwoty cen reprezentatywnych oraz dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru

surowego oraz niektórych syropów zostały ustalone na rok gospodarczy 2010/2011 rozporządzeniem Komisji (UE) nr 867/2010 ⁽³⁾. Te ceny i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 815/2011 ⁽⁴⁾.

(2) Zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006 dane, którymi dysponuje obecnie Komisja, stanowią podstawę do korekty wymienionych kwot,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności celne mające zastosowanie w ramach przywozu produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone na rok gospodarczy 2010/2011 rozporządzeniem (UE) nr 867/2010, zostają zmienione zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 17 sierpnia 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 sierpnia 2011 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.⁽³⁾ Dz.U. L 259 z 1.10.2010, s. 3.⁽⁴⁾ Dz.U. L 208 z 13.8.2011, s. 82.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione kwoty cen reprezentatywnych i dodatkowych należności celnych przywozowych dla cukru białego, cukru surowego oraz produktów objętych kodem CN 1702 90 95, obowiązujące od dnia 17 sierpnia 2011 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	46,44	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	46,44	0,97
1701 12 10 ⁽¹⁾	46,44	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	46,44	0,68
1701 91 00 ⁽²⁾	51,42	2,04
1701 99 10 ⁽²⁾	51,42	0,00
1701 99 90 ⁽²⁾	51,42	0,00
1702 90 95 ⁽³⁾	0,51	0,21

⁽¹⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt III załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽²⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽³⁾ Stawka dla zawartości sacharozy wynoszącej 1 %.

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 16 sierpnia 2011 r.

zmieniająca decyzję 2005/240/WE zatwierdzającą metody klasyfikacji tusz wieprzowych w Polsce

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 5745)

(Jedynie tekst w języku polskim jest autentyczny)

(2011/506/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 43 lit. m) w związku z art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Komisji 2005/240/WE ⁽²⁾ zatwierdzono stosowanie czterech metod klasyfikacji tusz wieprzowych w Polsce.
- (2) Polska poinformowała, że od przyjęcia decyzji 2005/240/WE znacząco zwiększyła się wartość ubojowa tuczników. Dlatego też konieczne jest zaktualizowanie wzoru stosowanego w ramach poszczególnych metod przez blisko sześć lat od zatwierdzenia tych metod oraz uzyskanie dostępu do nowych, aktualnych metod klasyfikacji i wprowadzenie ich do użytku, tak aby zwiększyć konkurencję i wdrożyć tańsze metody klasyfikacji.
- (3) Władze polskie zwróciły się do Komisji o zgodę na zastąpienie wzoru stosowanego w ramach metod klasyfikacji tusz wieprzowych CAPTEUR GRAS/MAIGRE — SYDEL (CGM), ULTRA-FOM 300, PRZYRZĄD ULTRADŹWIĘKOWY DO W PEŁNI ZAUTOMATYZOWANEJ KLASYFIKACJI TUSZ (AUTOFOM) i IM-03, a także o zatwierdzenie czterech nowych metod klasyfikacji tusz wieprzowych przewidzianych do stosowania w Polsce; jak również przedstawiły szczegółowy opis próbnego rozbioru ze wskazaniem zasad, na których opierają się te metody, wyników próbnego rozbioru oraz wzorów wykorzystywanych do oceny zawartości procentowej chudego mięsa w protokole przewidzianym w art. 23 ust. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr

1249/2008 z dnia 10 grudnia 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wdrożenia wspólnotowych skal klasyfikacji tusz wołowych, wieprzowych i baranich oraz raportowania ich cen ⁽³⁾.

- (4) Analiza złożonego wniosku wykazała, że warunki dla zatwierdzenia tych metod klasyfikacji zostały spełnione. Należy zatem zezwolić na stosowanie przedmiotowych metod klasyfikacji w Polsce.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2005/240/WE.
- (6) Nie należy zezwalać na jakiegokolwiek zmiany w urządzeniach lub metodach klasyfikacji, chyba że zostaną one wyraźnie zatwierdzone decyzją Komisji.
- (7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2005/240/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Zgodnie z pkt 1 sekcji B.IV załącznika V do rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 ^(*) niniejszym zatwierdza się stosowanie następujących metod klasyfikacji tusz wieprzowych w Polsce:

- a) przyrząd Capteur Gras/Maigre — Sydel (CGM) oraz związane z nim metody oceny, których szczegółowy opis podano w części 1 załącznika;
- b) przyrząd Ultra FOM 300 oraz związane z nim metody oceny, których szczegółowy opis podano w części 2 załącznika;
- c) przyrząd ultradźwiękowy do w pełni zautomatyzowanej klasyfikacji tusz (Autofom) oraz związane z nim metody oceny, których szczegółowy opis podano w części 3 załącznika;

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 74 z 19.3.2005, s. 62.

⁽³⁾ Dz.U. L 337 z 16.12.2008, s. 3.

- d) przyrząd IM-03 oraz związane z nim metody oceny, których szczegółowy opis podano w części 4 załącznika;
- e) przyrząd Autofom III oraz związane z nim metody oceny, których szczegółowy opis podano w części 5 załącznika;
- f) przyrząd CSB Image Meater (CSB) oraz związane z nim metody oceny, których szczegółowy opis podano w części 6 załącznika;
- g) przyrząd Fat-O-Meater II (FOM II) oraz związane z nim metody oceny, których szczegółowy opis podano w części 7 załącznika;
- h) metoda ręczna (ZP) oraz związane z nią metody oceny, których szczegółowy opis podano w części 8 załącznika.

W odniesieniu do przyrządu Ultra FOM 300, o którym mowa w pierwszym akapicie lit. b), po zakończeniu procedury pomiaru musi istnieć możliwość sprawdzenia na tuszy, czy przyrząd zmierzył wartości pomiaru F_1 i F_2 w miejscu przewidzianym w pkt 3 części 2 załącznika. Oznaczenie miejsca pomiaru musi nastąpić w chwili dokonywania pomiaru.

Stosowanie *metody ręcznej ZP*, o której mowa w pierwszym akapicie lit. h), zatwierdza się jedynie w odniesieniu do

ubojni posiadających linię produkcyjną o zdolności przerobowej nie większej niż 40 świń na godzinę.

(*) Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.”;

- 2) załącznik zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 12 grudnia 2011 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Rzeczypospolitej Polskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 sierpnia 2011 r.

W imieniu Komisji

Dacian CIOLOS

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

METODY KLASYFIKACJI TUSZ WIEPRZOWYCH W POLSCE

Część 1

CAPTEUR GRAS/MAIGRE – SYDEL (CGM)

1. Zasady przewidziane w niniejszej części stosuje się w przypadku, gdy klasyfikacja tusz wieprzowych prowadzona jest przy pomocy przyrządu znanego pod nazwą *Captteur Gras/Maigre — Sydel (CGM)*.
2. Przyrząd ten jest wyposażony w sondę Sydel o wysokiej rozdzielczości i szerokości 8 milimetrów, diodę elektroluminescencyjną w podczerwieni (Honeywell) oraz dwa czujniki światła (Honeywell). Odcinek pomiarowy wynosi od 0 do 105 milimetrów. Wyniki pomiarów przelicza się na szacunkową zawartość mięsa chudego przy pomocy samego przyrządu CGM.
3. Zawartość chudego mięsa w tuszy oblicza się według następującego wzoru:

$$\hat{Y} = 59,42 + 0,1322 \times M_2 - 0,6275 \times F_2$$

gdzie:

\hat{Y} = szacunkowa zawartość chudego mięsa w tuszy (w procentach),

M_2 = grubość mięśnia grzbietu w milimetrach, mierzona pomiędzy trzecim i czwartym żebrzem od dołu, 6 centymetrów od grzbietowej linii środkowej, mierzonej równoległe do linii cięcia przepołowionej tuszy,

F_2 = grubość słoniny grzbietowej (włącznie ze skórą) w milimetrach, zmierzona w tym samym czasie, w tym samym miejscu i w ten sam sposób co M_2 .

Niniejszy wzór dotyczy tusz o masie od 60 do 120 kilogramów.

Część 2

ULTRA FOM 300

1. Zasady przewidziane w niniejszej części stosuje się w przypadku, gdy klasyfikacja tusz wieprzowych prowadzona jest przy pomocy przyrządu znanego pod nazwą *Ultra FOM 300*.
2. Przyrząd ten jest wyposażony w układ przetworników emitujących fale ultradźwiękowe o częstotliwości 3,5 MHz (U-Systems). Wyniki pomiarów przelicza się na szacunkową zawartość chudego mięsa za pomocą samego przyrządu *Ultra FOM*.
3. Zawartość chudego mięsa w tuszy oblicza się według następującego wzoru:

$$\hat{Y} = 54,48 + 0,1272 \times M_1 - 0,3090 \times F_1 + 0,0828 \times M_2 - 0,2802 \times F_2$$

gdzie:

\hat{Y} = szacunkowa zawartość chudego mięsa w tuszy (w procentach),

M_1 = grubość mięśnia grzbietu w milimetrach, mierzona na wysokości pierwszego żebra od dołu, 7 centymetrów od grzbietowej linii środkowej prostopadle do mięśnia,

M_2 = grubość mięśnia grzbietu w milimetrach, mierzona pomiędzy trzecim i czwartym żebrzem od dołu, 7 centymetrów od grzbietowej linii środkowej prostopadle do mięśnia,

F_1 = grubość słoniny grzbietowej (włącznie ze skórą) w milimetrach, zmierzona w tym samym czasie, w tym samym miejscu i w ten sam sposób co M_1 .

F_2 = grubość słoniny grzbietowej (włącznie ze skórą) w milimetrach, zmierzona w tym samym czasie, w tym samym miejscu i w ten sam sposób co M_2 .

Niniejszy wzór dotyczy tusz o masie od 60 do 120 kilogramów.

Część 3

PRZYRZĄD ULTRADŹWIĘKOWY DO W PEŁNI ZAUTOMATYZOWANEJ KLASYFIKACJI TUSZ (AUTOFOM)

1. Zasady przewidziane w niniejszej części stosuje się w przypadku gdy klasyfikacja tusz wieprzowych prowadzona jest przy pomocy przyrządu znanego pod nazwą *Autofom* (*Przyrząd ultradźwiękowy do w pełni zautomatyzowanej klasyfikacji tusz*).
2. Przyrząd jest wyposażony w 16 przetworników ultradźwiękowych o częstotliwości 2MHz (GE Inspection Technologies). Dane ultradźwiękowe obejmują pomiary grubości słoniny grzbietowej i grubości mięśnia. Wyniki pomiarów przelicza się na szacunkową zawartość chudego mięsa za pomocą komputera.
3. Zawartość chudego mięsa w tuszy oblicza się według następującego wzoru:

$$\hat{Y} = 62,9442 + (AF1_IP005 \times -0,018154) + (AF1_IP006 \times -0,027186) + (AF1_IP008 \times -0,047431) + (AF1_IP022 \times -0,011910) + (AF1_IP023 \times -0,071926) + (AF1_IP024 \times 0,005814) + (AF1_IP034 \times 0,029288) + (AF1_IP036 \times 0,005096) + (AF1_IP038 \times 0,010231) + (AF1_IP039 \times 0,012659) + (AF1_IP041 \times 0,022470) + (AF1_IP047 \times -0,007939) + (AF1_IP049 \times -0,075061) + (AF1_IP050 \times -0,028977) + (AF1_IP052 \times -0,091722) + (AF1_IP055 \times -0,060411) + (AF1_IP058 \times -0,098989) + (AF1_IP060 \times -0,064891) + (AF1_IP061 \times -0,065688) + (AF1_IP063 \times -0,064035) + (AF1_IP074 \times -0,078333) + (AF1_IP078 \times -0,078486) + (AF1_IP079 \times -0,035330) + (AF1_IP081 \times -0,048421) + (AF1_IP091 \times -0,107559) + (AF1_IP094 \times 0,008816) + (AF1_IP096 \times 0,000797) + (AF1_IP098 \times 0,014608) + (AF1_IP103 \times 0,007774) + (AF1_IP104 \times 0,008251) + (AF1_IP122 \times 0,012957)$$

gdzie:

\hat{Y} = szacunkowa zawartość chudego mięsa w tuszy (w procentach),

AF1_IP005, AF1_IP006, AF1_IP008 ... AF1_IP122 to zmienne mierzone przez przyrząd *Autofom*.

4. Opis punktów pomiarowych i metody statystycznej znajduje się w części II protokołu przekazanego Komisji przez władze polskie zgodnie z art. 23 ust. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1249/2008 (*).

Niniejszy wzór dotyczy tusz o masie od 60 do 120 kilogramów.

Część 4

IM-03

1. Zasady przewidziane w niniejszej części stosuje się w przypadku, gdy klasyfikacja tusz wieprzowych prowadzona jest przy pomocy przyrządu znanego pod nazwą *IM-03*.
2. Przyrząd jest wyposażony w sondę igłowo-optyczną (*single line scanner SLS01*) o średnicy 7 milimetrów. Sonda zawiera szereg kontaktowych czujników obrazu (*CIS*) oraz zielone diody elektroluminescencyjne. Odcinek pomiarowy wynosi od 0 do 132 milimetrów.
3. Zawartość chudego mięsa w tuszy oblicza się według następującego wzoru:

$$\hat{Y} = 60,55 + 0,1142 \times M_2 - 0,6292 \times F_2$$

gdzie:

\hat{Y} = szacunkowa zawartość chudego mięsa w tuszy (w procentach),

M_2 = grubość mięśnia grzbietu w milimetrach, mierzona pomiędzy trzecim i czwartym zębem od dołu, 6 centymetrów od grzbietowej linii środkowej, mierzonej równoległe do linii cięcia przepołowionej tuszy,

F_2 = grubość słoniny grzbietowej (włącznie ze skórą) w milimetrach, zmierzona w tym samym czasie, w tym samym miejscu i w ten sam sposób co M_2 .

Niniejszy wzór dotyczy tusz o masie od 60 do 120 kilogramów.

Część 5**AUTOFOM III**

1. Zasady przewidziane w niniejszej części stosuje się w przypadku, gdy klasyfikacja tusz wieprzowych prowadzona jest przy pomocy przyrządu znanego pod nazwą *Autofom III*.
2. Przyrząd ten jest wyposażony w 16 przetworników ultradźwiękowych o częstotliwości 2 MHz (Carometec A/S), a odcinek pomiarowy między przetwornikami wynosi 25 mm. Dane ultradźwiękowe obejmują pomiary grubości słoniny grzbietowej, grubości mięśnia i związanych z nimi parametrów. Wyniki pomiarów przeliczane są na szacunkową zawartość chudego mięsa wyrażoną w procentach za pomocą komputera.
3. Zawartość chudego mięsa w tuszy oblicza się na podstawie 10 zmiennych przy pomocy następującego wzoru:

$$\hat{Y} = 73,8876 + (AF3_R2P1 \times -1,036616) + (AF3_R2P3 \times -0,180173) + (AF3_R2P13 \times -0,144679) + (AF3_R2P15 \times -0,221519) + (AF3_R3P5 \times 0,136061) + (AF3_R4P4 \times 0,249888) + (AF3_R4P5 \times 0,330109) + (AF3_R4P6 \times 0,184696) + (AF3_R4P8 \times -0,112875) + (AF3_R4P9 \times -0,113663)$$

gdzie:

\hat{Y} = szacunkowa zawartość chudego mięsa w tuszy (w procentach),

R2P1, R2P3, R2P13 ... R4P9 — to zmienne mierzone przez przyrząd *Autofom III*,

4. Opis punktów pomiarowych znajduje się w części II protokołu przekazanego Komisji przez władze polskie zgodnie z art. 23 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1249/2008.

Niniejszy wzór dotyczy tusz o masie od 60 do 120 kilogramów.

Część 6**CSB IMAGE MEATER (CSB)**

1. Zasady przewidziane w niniejszej części stosuje się w przypadku, gdy klasyfikacja tusz wieprzowych prowadzona jest przy pomocy przyrządu znanego pod nazwą *CSB Image-Meater*.
2. *CSB Image-Meater* składa się w szczególności z kamery wideo, komputera osobistego wyposażonego w kartę graficzną, ekranu, drukarki, mechanizmu sterującego, mechanizmu wyzwalającego i interfejsów. Wszystkie 5 zmiennych wykorzystywanych przez *Image-Meater* mierzonych jest na linii cięcia w okolicach szynki (około mięśnia *M.gluteus medius*).

Wyniki pomiarów przeliczane są na szacunkową zawartość chudego mięsa wyrażoną w procentach za pomocą komputera.

3. Zawartość chudego mięsa w tuszy oblicza się według następującego wzoru:

$$\hat{Y} = 54,0770376148 - (0,4460170496 \times MS) + (0,1046346719 \times MF) - (0,0575429366 \times VaF) + (0,2303135777 \times VcF) - (0,1637971133 \times VdF)$$

gdzie:

\hat{Y} = szacunkowa zawartość chudego mięsa w tuszy (w procentach),

MS — średnia z pomiaru grubości okrywy tłuszczowej mięśnia *M.gluteus medius* (w milimetrach),

MF — średnia z pomiaru grubości mięśnia lędźwiowego i mięśnia *M.gluteus medius* (w milimetrach),

VaF, VcF, VdF — średnia z pomiaru grubości mięśnia na wysokości wybranych trzech trzonów lędźwiowych (w milimetrach).

4. Opis punktów pomiarowych znajduje się w części II protokołu przekazanego Komisji przez władze polskie zgodnie z art. 23 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1249/2008.

Niniejszy wzór dotyczy tusz o masie od 60 do 120 kilogramów.

Część 7

FAT-O-MEATER II (FOM II)

1. Zasady przewidziane w niniejszej części stosuje się w przypadku, gdy klasyfikacja tusz wieprzowych prowadzona jest przy pomocy przyrządu znanego pod nazwą *Fat-O-Meater II*.
2. Przyrząd stanowi nową wersję systemu pomiarowego *Fat-O-Meater*. Przyrząd *FOM II* składa się z optycznej sondy z nożem, urządzenia do pomiaru głębokości o głębokości pomiaru 125 mm oraz panelu do gromadzenia i analizy danych – *Carometec Touch Panel i15 computer (Ingress Protection IP69K)*.

Wszystkie zgromadzone i poddane analizie dane istotne z prawnego punktu widzenia zawarte są w pistolecie *FOM II*. Terminal stanowi część przyrządu *FOM II* i jest z nim w pełni zintegrowany.

Wyniki pomiarów przelicza się na szacunkową zawartość chudego mięsa za pomocą komputera.

3. Zawartość chudego mięsa w tuszy oblicza się według następującego wzoru:

$$\hat{Y} = 59,75 + 0,1533 \times M_2 - 0,6342 \times F_2$$

gdzie:

\hat{Y} = szacunkowa zawartość chudego mięsa w tuszy (w procentach),

M_2 = grubość mięśnia grzbietu w milimetrach, mierzona pomiędzy trzecim i czwartym żebrzem od dołu, 7 centymetrów od grzbietowej linii środkowej, mierzona prostopadłe do mięśnia,

F_2 = grubość słoniny grzbietowej (włącznie ze skórą) w milimetrach, zmierzona w tym samym czasie, w tym samym miejscu i w ten sam sposób co M_2 .

Niniejszy wzór dotyczy tusz o masie od 60 do 120 kilogramów.

Część 8

METODA RĘCZNA (ZP)

1. Zasady przewidziane w niniejszej części stosuje się w przypadku, gdy klasyfikacja tusz wieprzowych prowadzona jest przy pomocy *metody ręcznej (ZP)* polegającej na dokonaniu pomiaru liniałem.
2. Z metody tej można korzystać przy pomocy liniału, dokonując klasyfikacji na podstawie równania regresji. Metoda ta opiera się na ręcznym pomiarze grubości słoniny i grubości mięśnia na linii środkowej przepołowionej tuszy.
3. Zawartość chudego mięsa w tuszy oblicza się według następującego wzoru:

$$\hat{Y} = 52,61 - 0,6148 \times F + 0,1842 \times M$$

gdzie:

\hat{Y} = szacunkowa zawartość chudego mięsa w tuszy (w procentach),

F = minimalna grubość widocznej okrywy tłuszczowej na mięśniu *M.gluteus medius* na linii środkowej przepołowionej tuszy (w milimetrach),

M = widoczna grubość mięśnia lędźwiowego na linii środkowej przepołowionej tuszy, mierzona (w milimetrach) w miejscu, gdzie odległość między przednim (czaszkowym) końcem mięśnia *M.gluteus medius* i górną (grzbietową) krawędzią kanału kręgowego jest najkrótsza.

Niniejszy wzór dotyczy tusz o masie od 60 do 120 kilogramów.

(*) Dz.U. L 337 z 16.12.2008, s. 3."

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 16 sierpnia 2011 r.****zmieniająca decyzję 2005/382/WE zatwierdzającą metody klasyfikacji tusz wieprzowych na Węgrzech***(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 5746)***(Jedynie tekst w języku węgierskim jest autentyczny)**

(2011/507/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 43 lit. m) w związku z art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Komisji 2005/382/WE ⁽²⁾ zatwierdzono stosowanie czterech metod klasyfikacji tusz wieprzowych na Węgrzech.
- (2) Węgry poinformowały, że od przyjęcia decyzji 2005/382/WE doszło do znaczących zmian w zakresie metod klasyfikacji i stosowanych wzorów. Dlatego też konieczne jest zaktualizowanie wzoru stosowanego w ramach jednej z metod, zastąpienie trzech pozostałych metod oraz dodanie nowej metody i uproszczenie metod klasyfikacji poprzez zastosowanie tylko jednego punktu pomiarowego zamiast stosowanych obecnie dwóch punktów.
- (3) Władze węgierskie zwróciły się do Komisji o zgodę na zastąpienie wzoru stosowanego w ramach metody klasyfikacji tusz wieprzowych FAT-O-MEATER FOM S70 i FAT-O-MEATER FOM S71, a także o zatwierdzenie czterech nowych metod klasyfikacji tusz wieprzowych przewidzianych do stosowania na Węgrzech; jak również przedstawiły szczegółowy opis próbnego rozbioru ze wskazaniem zasad, na których opierają się te metody, wyników próbnego rozbioru oraz wzorów wykorzystywanych do oceny zawartości procentowej chudego mięsa w protokole przewidzianym w art. 23 ust. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1249/2008 z dnia 10 grudnia 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wdrożenia wspólnotowych skal klasyfikacji tusz wołowych, wieprzowych i baranich oraz raportowania ich cen ⁽³⁾.
- (4) Analiza złożonego wniosku wykazała, że warunki dla zatwierdzenia tych metod klasyfikacji zostały spełnione. Należy zatem zezwolić na stosowanie przedmiotowych metod klasyfikacji na Węgrzech.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2005/382/WE.
- (6) Nie należy zezwalać na jakiegokolwiek zmiany w urządzeniach lub metodach klasyfikacji, chyba że zostaną one wyraźnie zatwierdzone decyzją Komisji.

- (7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2005/382/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) artykuł 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Zgodnie z pkt 1 sekcji B.IV załącznika V do rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 ^(*) niniejszym zatwierdza się stosowanie następujących metod klasyfikacji tusz wieprzowych na Węgrzech:

- a) przyrządy Fat-O-Meater FOM S70 i Fat-O-Meater FOM S71 oraz związane z nimi metody oceny, których szczegółowy opis podano w części I załącznika;
- b) przyrząd Ultra FOM 300 oraz związane z nim metody oceny, których szczegółowy opis podano w części II załącznika;
- c) przyrząd OptiScan-TP oraz związane z nim metody oceny, których szczegółowy opis podano w części III załącznika;
- d) przyrząd IM-03 oraz związane z nim metody oceny, których szczegółowy opis podano w części IV załącznika;
- e) przyrząd OptiGrade-MCP oraz związane z nim metody oceny, których szczegółowy opis podano w części V załącznika.

W odniesieniu do przyrządu Ultra FOM 300, o którym mowa w pierwszym akapicie lit. b), po zakończeniu procedury pomiaru musi istnieć możliwość sprawdzenia na tuszy, czy przyrząd zmierzył wartości pomiaru BF i LD w miejscu przewidzianym w pkt 3 części II załącznika. Oznaczenie miejsca pomiaru musi nastąpić w chwili dokonywania pomiaru.

^(*) Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 126 z 19.5.2005, s. 55.

⁽³⁾ Dz.U. L 337 z 16.12.2008, s. 3.

- 2) załącznik zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 2 lipca 2012 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Węgierskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 sierpnia 2011 r.

W imieniu Komisji

Dacian CIOLOȘ

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

METODY KLASYFIKACJI TUSZ WIEPRZOWYCH NA WĘGRZECH

Część I

FAT-O-MEATER FOM S70 i FAT-O-MEATER FOM S71

1. Zasady przewidziane w niniejszej części stosuje się w przypadku, gdy klasyfikacja tusz wieprzowych prowadzona jest przy pomocy przyrządów znanych pod nazwą *Fat-O-Meater FOM S70* i *Fat-O-Meater S71*.
2. Przyrząd jest wyposażony w sondę o średnicy 6 milimetrów zawierającą optyczną sondę typu MQ z *Fremstillet AF Radiometer Copenhagen/Slagteriernes Forskningsinstitut Optisk Sonde* oraz posiadającą odcinek pomiarowy od 5 do 105 milimetrów. Wyniki pomiarów przelicza się na szacunkową zawartość chudego mięsa za pomocą komputera odpowiednio typu S70 i S71.
3. Zawartość chudego mięsa w tuszy oblicza się według następującego wzoru:

$$\hat{Y} = 63,78987 - 0,77968 \times BF + 0,10715 \times LD$$

gdzie:

\hat{Y} = szacunkowa zawartość chudego mięsa w tuszy (w procentach),

BF = grubość słoniny grzbietowej (włącznie ze skórą) w milimetrach, zmierzona 6 centymetrów od linii środkowej przepołowionej tuszy pomiędzy drugim i trzecim żebrzem od dołu,

LD = grubość mięśnia grzbietu w milimetrach, zmierzona w tym samym czasie i w tym samym miejscu co BF.

Niniejszy wzór dotyczy tusz o masie od 50 do 120 kilogramów.

Część II

ULTRA FOM 300

1. Zasady przewidziane w niniejszej części stosuje się w przypadku, gdy klasyfikacja tusz wieprzowych prowadzona jest przy pomocy przyrządu znanego pod nazwą *Ultra FOM 300*.
2. Przyrząd jest wyposażony w sondę ultradźwiękową wyposażoną w układ przetworników emitujących fale ultradźwiękowe o częstotliwości 3,5 MHz. Sygnał ultradźwiękowy jest zamieniany na postać cyfrową, przechowywany i przetwarzany przez mikroprocesor. Wyniki pomiarów przelicza się na szacunkową zawartość chudego mięsa za pomocą samego przyrządu *Ultra FOM 300*.
3. Zawartość chudego mięsa w tuszy oblicza się według następującego wzoru:

$$\hat{Y} = 69,38252 - 0,79120 \times BF + 0,00994 \times LD$$

gdzie:

\hat{Y} = szacunkowa zawartość chudego mięsa w tuszy (w procentach),

BF = grubość słoniny grzbietowej (włącznie ze skórą) w milimetrach, zmierzona 7 centymetrów od linii środkowej przepołowionej tuszy pomiędzy drugim i trzecim żebrzem od dołu,

LD = grubość mięśnia grzbietu w milimetrach, zmierzona w tym samym czasie i w tym samym miejscu co BF.

Niniejszy wzór dotyczy tusz o masie od 50 do 120 kilogramów.

Część III

OPTISCAN-TP

1. Zasady przewidziane w niniejszej części stosuje się w przypadku, gdy klasyfikacja tusz wieprzowych prowadzona jest przy pomocy przyrządu znanego pod nazwą *OptiScan-TP*.
2. Przyrząd *OptiScan-TP* jest wyposażony w cyfrowy rejestrator obrazu prześwietlający dwa miejsca pomiarowe na tuszy. Obraz jest podstawą do obliczenia grubości słoniny i mięśnia zgodnie z metodą dwóch punktów zwaną metodą *Zwei-Punkte Messverfahren (ZP)*.

Wyniki pomiarów są przetwarzane na szacunkową zawartość chudego mięsa za pomocą samego przyrządu *OptiScan-TP*. Zapisane obrazy są przechowywane i mogą być następnie poddane kontroli. Zintegrowany interfejs *Bluetooth®* umożliwia łatwy transfer danych.

3. Zawartość chudego mięsa w tuszy oblicza się według następującego wzoru:

$$\hat{Y} = 58,31147 - 0,62677 \times BF + 0,14664 \times LD$$

gdzie:

\hat{Y} = szacunkowa zawartość chudego mięsa w tuszy (w procentach),

BF = minimalna grubość słoniny (włącznie ze skórą) w milimetrach mierzona na mięśniu *M.gluteus medius*,

LD = minimalna grubość mięśnia w milimetrach między przednim końcem mięśnia *M.gluteus medius* a grzbietową częścią kanału rdzenia.

Niniejszy wzór dotyczy tusz o masie od 50 do 120 kilogramów.

Część IV

IM-03

1. Zasady przewidziane w niniejszej części stosuje się w przypadku, gdy klasyfikacja tusz wieprzowych prowadzona jest przy pomocy przyrządu znanego pod nazwą IM-03.
2. Przyrząd jest wyposażony w sondę igłowo-optyczną (*single line scanner SLS01*) o średnicy 7 milimetrów wraz z ostrzem. Sonda zawiera szereg kontaktowych czujników obrazu (CIS) oraz zielone diody elektroluminescencyjne. Odcinek pomiarowy wynosi od 0 do 132 milimetrów. Wyniki pomiarów przelicza się na szacunkową zawartość chudego mięsa za pomocą samego przyrządu IM-03.
3. Zawartość chudego mięsa w tuszy oblicza się według następującego wzoru:

$$\hat{Y} = 59,63994 - 0,63951 \times BF + 0,12083 \times LD$$

gdzie:

\hat{Y} = szacunkowa zawartość chudego mięsa w tuszy (w procentach),

BF = grubość słoniny grzbietowej (włącznie ze skórą) w milimetrach, zmierzona 6 centymetrów od linii środkowej przepołowionej tuszy pomiędzy drugim i trzecim zębem od dołu,

LD = grubość mięśnia grzbietu w milimetrach, zmierzona w tym samym czasie i w tym samym miejscu co BF.

Niniejszy wzór dotyczy tusz o masie od 50 do 120 kilogramów.

Część V

OPTIGRADE-MCP

1. Zasady przewidziane w niniejszej części stosuje się w przypadku, gdy klasyfikacja tusz wieprzowych prowadzona jest przy pomocy przyrządu znanego pod nazwą OptiGrade-MCP.
2. Przyrząd jest wyposażony w sondę optyczną o średnicy 6 milimetrów, fotodiode podczerwieni (*Siemens*) i fototranzystor (*Siemens*). Odcinek pomiarowy wynosi od 0 do 110 milimetrów.
Wyniki pomiarów przelicza się na szacunkową zawartość chudego mięsa za pomocą komputera.
3. Zawartość chudego mięsa w tuszy oblicza się według następującego wzoru:

$$\hat{Y} = 61,45261 - 0,62941 \times BF + 0,11736 \times LD$$

gdzie:

\hat{Y} = szacunkowa zawartość chudego mięsa w tuszy (w procentach),

BF = grubość słoniny grzbietowej (włącznie ze skórą) w milimetrach, zmierzona 6 centymetrów od linii środkowej przepołowionej tuszy pomiędzy drugim i trzecim zębem od dołu,

LD = grubość mięśnia grzbietu w milimetrach, zmierzona w tym samym czasie i w tym samym miejscu co BF.

Niniejszy wzór dotyczy tusz o masie od 50 do 120 kilogramów.”

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 16 sierpnia 2011 r.****dotycząca niektórych środków ochronnych w związku z klasycznym pomorem świń na Litwie***(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 5798)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2011/508/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 2001/89/WE z dnia 23 października 2001 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania klasycznego pomoru świń ⁽³⁾, w szczególności jej art. 11 ust. 1 lit. f),uwzględniając dyrektywę Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającą przepisy sanitarne regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽⁴⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 3, akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na Litwie wystąpiły ogniska klasycznego pomoru świń.
- (2) Ze względu na handel żywymi świniami oraz niektórymi produktami pochodzącymi od świń ogniska te mogą stanowić zagrożenie dla stad w pozostałych państwach członkowskich.
- (3) Konieczne jest wzmocnienie środków podjętych przez Litwę w ramach dyrektywy 2001/89/WE.
- (4) Decyzja Komisji 2002/106/WE z dnia 1 lutego 2002 r. zatwierdzająca Podręcznik diagnostyczny ustanawiający procedury diagnostyczne, metody pobierania próbek oraz kryteria oceny wyników badań laboratoryjnych w celu potwierdzenia klasycznego pomoru świń ⁽⁵⁾ określa protokoły nadzoru dostosowane do poziomu ryzyka.
- (5) Warunki dotyczące zdrowia zwierząt oraz wymogi dotyczące świadectw w handlu żywymi świniami ustanowiono w dyrektywie Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych

zwierząt wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy bydłem i trzodą chlewną ⁽⁶⁾.

- (6) Warunki dotyczące zdrowia zwierząt oraz wymogi dotyczące świadectw w handlu nasieniem trzody chlewnej ustanowiono w dyrektywie Rady 90/429/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiającej warunki sanitarne odnośnie do zwierząt mające zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym nasieniem bydła i trzody chlewnej oraz w przywozie ⁽⁷⁾.
- (7) Dyrektywa Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. ustanawiająca wymagania dotyczące zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych wymaganiami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 90/425/EWG ⁽⁸⁾ dotyczy, między innymi, handlu zarodkami świń.
- (8) Decyzja Komisji 2010/470/UE z dnia 26 sierpnia 2010 r. ustanawiająca wzory świadectw zdrowia w wewnątrzwspólnotowym handlu nasieniem, komórkami jajowymi i zarodkami zwierząt z rodziny koniowatych, owiec i kóz, a także komórkami jajowymi i zarodkami świń ⁽⁹⁾ ustanawia wzory świadectw zdrowia w wewnątrzwspólnotowym handlu nasieniem, komórkami jajowymi i zarodkami owiec i kóz oraz komórkami jajowymi i zarodkami świń.
- (9) Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego ⁽¹⁰⁾ dotyczy, między innymi, warunków dotyczących zdrowia zwierząt odnośnie do produkcji i wprowadzania do obrotu świeżego mięsa, mięsa mielonego, mięsa odkostnionego mechanicznie, przetworów mięsnych, mięsa zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka, wyrobów mięsnych, w tym przetworzonych żołądków, pęcherzy i jelit, oraz przetworów mlecznych.
- (10) Rozporządzenie (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽¹¹⁾ dotyczy, między innymi, znaków jakości zdrowotnej dla żywności pochodzenia zwierzęcego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 13.⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.⁽³⁾ Dz.U. L 316 z 1.12.2001, s. 5.⁽⁴⁾ Dz.U. L 18 z 23.1.2003, s. 11.⁽⁵⁾ Dz.U. L 39 z 9.2.2002, s. 71.⁽⁶⁾ Dz.U. L 121 z 29.7.1964, s. 1977/64.⁽⁷⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 62.⁽⁸⁾ Dz.U. L 268 z 14.9.1992, s. 54.⁽⁹⁾ Dz.U. L 228 z 31.8.2010, s. 15.⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55.⁽¹¹⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 206.

- (11) Konieczne jest uzupełnienie świadectw ustanowionych w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 599/2004 z dnia 30 marca 2004 r. dotyczącym przyjęcia zharmonizowanego wzoru świadectwa i sprawozdania z kontroli związanych z wewnątrzspółnotowym handlem zwierzętami i produktami pochodzenia zwierzęcego⁽¹⁾ o urzędowe poświadczenie zdrowia zwierząt, które powinno zostać ustanowione w załączniku do niniejszej decyzji.
- (12) Artykuł 6 decyzji Komisji 2007/275/WE z dnia 17 kwietnia 2007 r. dotyczącej wykazu zwierząt i produktów mających podlegać kontroli w punktach kontroli granicznej na mocy dyrektyw Rady 91/496/EWG i 97/78/WE⁽²⁾ przewiduje odstępstwo od kontroli weterynaryjnych w przypadku niektórych produktów zawierających produkty zwierzęce. Należy zezwolić na wysyłanie takich produktów z obszarów objętych ograniczeniami w ramach uproszczonego systemu poświadczania.
- (13) Dyrektywa Rady 92/118/EWG⁽³⁾ ustanawia warunki dotyczące zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego regulujące handel i przywóz do Wspólnoty produktów nieobjętych wyżej wymienionymi warunkami ustanowionymi w szczególnych zasadach wspólnotowych określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 89/662/EWG oraz w zakresie czynników chorobotwórczych dyrektywą 90/425/EWG.
- (14) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającym przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego)⁽⁴⁾ ustanowiono warunki dotyczące zdrowia zwierząt stosowane w przetwarzaniu produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, pochodzących od zwierząt z obszarów objętych ograniczeniami.
- (15) Produkty lecznicze określone w dyrektywie 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych⁽⁵⁾, w dyrektywie 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi⁽⁶⁾ oraz w dyrektywie 2001/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, odnoszących się do wdrożenia zasady dobrej praktyki klinicznej w prowadzeniu badań klinicznych produktów leczniczych, przeznaczonych do stosowania przez człowieka⁽⁷⁾, które nie są objęte zakresem rozporządzenia (WE) nr 1069/2009, nie powinny podlegać ograniczeniom związanym ze zdrowiem zwierząt ustanowionym w niniejszej decyzji.
- (16) W oparciu o informacje dostarczone przez Litwę uznaje się, że należy ustanowić środki ochronne w związku z klasycznym pomorem świń na Litwie na okres, jakiego będzie wymagało ukończenie niezbędnych badań.
- (17) Należy również ustanowić środki w celu ograniczenia do minimum kontaktów pomiędzy gospodarstwami trzody chlewnej w niektórych regionach Litwy, jak również ograniczyć na poziomie regionalnym niektóre usługi związane ze świniami w celu uniemożliwienia rozprzestrzeniania się wirusa.
- (18) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Litwa dopilnowuje, aby świnię nie były wysyłane do pozostałych państw członkowskich ani do państw trzecich z:

- a) obszarów wymienionych w załączniku I;
- b) gospodarstw na jej terytorium położonych poza obszarami wymienionymi w załączniku I, do których po dniu 1 marca 2011 r. przywieziono świnię z gospodarstw położonych na obszarach wymienionych w załączniku I.

Artykuł 2

Litwa dopilnowuje, aby:

- a) świnię nie były transportowane z gospodarstw położonych na obszarach wymienionych w załączniku I część A;
- b) transport świń przeznaczonych do uboju, pochodzących z gospodarstw położonych poza obszarami wymienionymi w załączniku I część A, do rzeźni położonych na tych obszarach, a także tranzyt świń przez te obszary były dozwolone wyłącznie:
 - (i) głównymi drogami lub transportem kolejowym; oraz
 - (ii) zgodnie ze szczegółowymi wskazówkami wydanymi przez właściwy organ w celu zapobieżenia bezpośredniej lub pośredniej styczności tych świń z innymi świniami podczas transportu i w rzeźni;
- c) świnię nie były wysyłane z obszarów wymienionych w załączniku I część B do pozostałych obszarów na terytorium Litwy, z wyjątkiem transportu:
 - (i) świń przeznaczonych do natychmiastowego uboju – bezpośrednio do rzeźni, pod warunkiem że świnię te pochodzą z jednego gospodarstwa;
 - (ii) świń przeznaczonych do hodowli i do produkcji – bezpośrednio do gospodarstwa, pod warunkiem że świnię te przez co najmniej 30 dni lub, jeżeli nie mają jeszcze 30 dni, od chwili narodzin przebywały w jednym gospodarstwie:
 - do którego w ciągu 30 dni bezpośrednio poprzedzających datę wysyłki świń nie przywieziono żywych świń, oraz
 - w którym przeprowadzono badania kliniczne zgodnie z rozdziałem IV pkt D.2 załącznika do decyzji 2002/106/WE, które dały wyniki ujemne.

⁽¹⁾ Dz.U. L 94 z 31.3.2004, s. 44.

⁽²⁾ Dz.U. L 116 z 4.5.2007, s. 9.

⁽³⁾ Dz.U. L 62 z 15.3.1993, s. 49.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 67.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 121 z 1.5.2001, s. 34.

Artykuł 3

1. W drodze odstępstwa od art. 2 lit. a) właściwy organ może zezwolić na transport świń z gospodarstwa położonego na obszarach wymienionych w załączniku I część A, lecz poza okręgiem zapowietrzonym lub zagrożonym:

a) bezpośrednio do rzeźni położonej na tych obszarach lub, w wyjątkowych przypadkach, do wyznaczonych rzeźni na terenie Litwy, położonych poza tymi obszarami, do natychmiastowego uboju, pod warunkiem że świny wysyłane są z gospodarstwa, w którym przeprowadzono badania kliniczne zgodnie z rozdziałem IV pkt D.3 załącznika do decyzji 2002/106/WE, które dały wyniki ujemne;

b) do gospodarstwa położonego na tych obszarach, pod warunkiem że świny te przez co najmniej 45 dni lub, jeżeli nie mają jeszcze 45 dni, od chwili narodzin przebywały w jednym gospodarstwie:

(i) do którego w ciągu 45 dni bezpośrednio poprzedzających datę wysyłki świń nie przywieziono żywych świń;

(ii) w którym przeprowadzono badania kliniczne zgodnie z rozdziałem IV pkt D.2 oraz rozdziałem IV pkt D.4 akapit od drugiego do czwartego załącznika do decyzji 2002/106/WE, które dały wyniki ujemne;

c) do gospodarstwa położonego na tych obszarach, pod warunkiem że świny te przez co najmniej 45 dni lub, jeżeli nie mają jeszcze 45 dni, od chwili narodzin przebywały w jednym gospodarstwie:

(i) do którego w ciągu 20 dni bezpośrednio poprzedzających datę wysyłki świń nie przywieziono żywych świń, pod warunkiem że przez sześć miesięcy bezpośrednio poprzedzających datę wysyłki świń do gospodarstwa pochodzenia nie przywieziono innych świń niż loszki pochodzące z jednego i tego samego gospodarstwa;

(ii) w którym przeprowadzono badania kliniczne zgodnie z rozdziałem IV pkt D.2 oraz rozdziałem IV pkt D.4 akapit od drugiego do czwartego załącznika do decyzji 2002/106/WE, które dały wyniki ujemne;

d) do gospodarstwa położonego na tych obszarach, pod warunkiem że świny te przez co najmniej 45 dni lub, jeżeli nie mają jeszcze 45 dni, od chwili narodzin przebywały w jednym gospodarstwie pochodzenia oraz że:

(i) do gospodarstwa pochodzenia nie przywieziono świń innych niż loszki, od których w ciągu 10 dni od daty wysyłki pobrano próbki poddane następującym badaniom laboratoryjnym z wynikiem ujemnym:

— badanie na wykrycie przeciwciał,

— dwa kolejne badania przeprowadzone w odstępie siedmiu dni na wykrycie genomu wirusa klasycznego

pomoru świń (RT-PCR), przeprowadzone w krajowym laboratorium referencyjnym;

(ii) badania kliniczne przeprowadzone w gospodarstwie pochodzenia zgodnie z rozdziałem IV pkt D.2 oraz rozdziałem IV pkt D.4 akapit od drugiego do czwartego załącznika do decyzji 2002/106/WE dały wyniki ujemne.

2. W drodze odstępstwa od art. 2 lit. a) właściwy organ może zezwolić na transport świń z gospodarstwa położonego w okręgu zagrożonym bezpośrednio do wyznaczonego gospodarstwa, na terenie którego nie przebywają żadne świny i które jest położone w tym samym okręgu zagrożonym, pod warunkiem że:

a) w wyznaczonym gospodarstwie przeznaczenia spełnione są warunki wymienione w art. 11 ust. 1 lit. f) i art. 11 ust. 2 dyrektywy 2001/89/WE;

b) w gospodarstwie, z którego wysyłane są świny, przeprowadzono badania przewidziane w rozdziale IV pkt D.2 załącznika do decyzji 2002/106/WE, które dały wynik ujemny.

3. W drodze odstępstwa od art. 2 lit. a) właściwy organ może zezwolić na transport świń z gospodarstwa położonego w okręgu zagrożonym bezpośrednio do wyznaczonego gospodarstwa położonego w okręgu zapowietrzonym, pod warunkiem że:

a) wyznaczone gospodarstwo przeznaczenia jest położone co najmniej w odległości 10 km od granicy z innym państwem członkowskim lub państwem trzecim, a w gospodarstwie tym w okresie co najmniej 21 dni od daty zakończenia czyszczenia i dezynfekcji zgodnie z art. 12 dyrektywy 2001/89/WE nie przebywały żadne świny;

b) wyznaczone gospodarstwo przeznaczenia przeszło trzecie czyszczenie i dezynfekcję pod nadzorem weterynaryjnym przed wprowadzeniem świń;

c) wszystkie świny zostaną przywiezione do wyznaczonego gospodarstwa przeznaczenia w okresie 20 dni;

d) świny w wyznaczonym gospodarstwie przeznaczenia zostaną poddane badaniu serologicznemu zgodnie z rozdziałem IV pkt E załącznika do decyzji 2002/106/WE, przeprowadzanemu na próbkach pobranych nie wcześniej niż 40 dni od daty przywiezienia ostatnich świń do tego gospodarstwa;

e) świny nie opuszczą wyznaczonego gospodarstwa przeznaczenia, z wyjątkiem wywozu bezpośrednio na ubój do rzeźni położonej na obszarach wymienionych w załączniku I część A, pod warunkiem że badania, o których mowa w lit. d), dały wyniki ujemne.

4. Właściwy organ rejestruje transporty świń, o których mowa w ust. 1–3, i informuje o nich Komisję w Stałym Komitecie ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt.

Artykuł 4

Litwa dopilnowuje, aby nie dokonywano wysyłki następujących towarów do pozostałych państw członkowskich ani do państw trzecich:

- a) nasienie trzody chlewnej, chyba że nasienie to pochodzi od knurów trzymanyh w punkcie pobierania nasienia, o którym mowa w art. 3 lit. a) dyrektywy Rady 90/429/EWG oraz który położony jest poza obszarami wymienionymi w załączniku I;
- b) komórki jajowe i zarodki świń, chyba że te komórki jajowe i zarodki pochodzą od świń trzymanyh w gospodarstwie położnym poza obszarami wymienionymi w załączniku I.

Artykuł 5

Litwa dopilnowuje, aby:

1) świadectwo zdrowia ustanowione w załączniku F (wzór 2) do dyrektywy 64/432/EWG, towarzyszące świniom wysyłanym z Litwy do pozostałych państw członkowskich, zawierało sformułowanie:

„Zwierzęta spełniające wymogi decyzji wykonawczej Komisji 2011/508/UE z dnia 16 sierpnia 2011 r. dotyczącej niektórych środków ochronnych w związku z klasycznym pomorem świń na Litwie”;

2) świadectwo zdrowia zwierząt ustanowione w załączniku D do dyrektywy 90/429/EWG, towarzyszące przesyłkom nasienia od knurów wysyłanym z Litwy do pozostałych państw członkowskich, zawierało sformułowanie:

„Nasienie spełniające wymogi decyzji wykonawczej Komisji 2011/508/UE z dnia 16 sierpnia 2011 r. dotyczącej niektórych środków ochronnych w związku z klasycznym pomorem świń na Litwie”;

3) świadectwo zdrowia ustanowione w załączniku V do decyzji 2010/470/UE, towarzyszące przesyłkom komórek jajowych i zarodków świń wysyłanym z Litwy do pozostałych państw członkowskich, zawierało sformułowanie:

„Komórki jajowe/Zarodki (niepotrzebne skreślić) spełniające wymogi decyzji wykonawczej Komisji 2011/508/UE z dnia 16 sierpnia 2011 r. dotyczącej niektórych środków ochronnych w związku z klasycznym pomorem świń na Litwie”.

Artykuł 6

1. W drodze odstępstwa od art. 10 ust. 3 lit. f) tiret czwarte dyrektywy 2001/89/WE Litwa może stosować znak jakości zdrowotnej ustanowiony w art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 854/2004 i zezwalać, aby świeże mięso nie było poddawane późniejszej obróbce zgodnie z art. 4 ust. 1 dyrektywy 2002/99/WE, w przypadku mięsa wieprzowego, które jest uzyskiwane od świń spełniających następujące warunki:

- a) zostały poddane ubojowi w ciągu 12 godzin od przybycia do rzeźni;
- b) pochodzą z gospodarstwa:
 - (i) położonego w okręgu zagrożonym, ustanowionym zgodnie z art. 9 ust. 1 dyrektywy 2001/89/WE na obszarach wymienionych w załączniku I część A do niniejszej decyzji i otaczającego okręg zapowietrzony, na którym:
 - nie wykryto ogniska klasycznego pomoru świń w okresie 21 dni poprzedzających przewiezienie świń do rzeźni, a od zakończenia dezynfekcji zakażonego gospodarstwa upłynęło co najmniej 21 dni,
 - po wykryciu klasycznego pomoru świń we wszystkich gospodarstwach znajdujących się w tym okręgu zapowietrzonym i zagrożonym przeprowadzono badania kliniczne pod kątem klasycznego pomoru świń, które dały wynik ujemny;
 - (ii) które zostało upoważnione przez właściwy organ do przewiezienia świń do wyznaczonej rzeźni oraz:
 - które nie miało styczności z zakażonym gospodarstwem po przeprowadzeniu dochodzenia epidemiologicznego,
 - w którym od momentu ustanowienia okręgu zagrożonego lekarz weterynarii przeprowadza regularne inspekcje, obejmujące wszystkie świnie trzymane w danym gospodarstwie,
 - w którym wszystkie świnie zostały poddane badaniom klinicznym i laboratoryjnym zgodnie z ust. 1, 3, 4 i 5 rozdziału IV pkt D załącznika do decyzji 2002/106/WE.

(ii) które zostało upoważnione przez właściwy organ do przewiezienia świń do wyznaczonej rzeźni oraz:

— które nie miało styczności z zakażonym gospodarstwem po przeprowadzeniu dochodzenia epidemiologicznego,

— w którym od momentu ustanowienia okręgu zagrożonego lekarz weterynarii przeprowadza regularne inspekcje, obejmujące wszystkie świnie trzymane w danym gospodarstwie,

— w którym wszystkie świnie zostały poddane badaniom klinicznym i laboratoryjnym zgodnie z ust. 1, 3, 4 i 5 rozdziału IV pkt D załącznika do decyzji 2002/106/WE.

2. Litwa dopilnowuje, aby rzeźnia, o której mowa w ust. 1 lit. a):

a) była położna na obszarach wymienionych w załączniku I część A;

b) nie przyjmowała do uboju tego samego dnia innych świń niż świnie, o których mowa w ust. 1.

3. Litwa dopilnowuje, aby pojazdy używane do transportu świń, o których mowa w ust. 1, były czyszczone i dezynfekowane dwa razy po każdym transporcie.

Artykuł 7

1. Litwa dopilnowuje, aby przesyłkom mięsa wieprzowego, o których mowa w art. 6, towarzyszyło świadectwo wydane zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia (WE) nr 599/2004, uzupełnione przez urzędowego lekarza weterynarii poświadczaniem zdrowia zwierząt, ustanowionym w załączniku II do niniejszej decyzji.

2. Litwa dopilnowuje, aby Komisja i państwa członkowskie otrzymały następujące informacje dotyczące świń, o których mowa w art. 6:

a) przed ubojem świń – nazwa i położenie rzeźni wyznaczonej do przyjęcia świń przeznaczonych do uboju;

b) po uboju świń – cotygodniowe sprawozdanie zawierające informacje na temat:

(i) liczby świń poddanych ubojowi w wyznaczonych rzeźniach;

(ii) systemu identyfikacji i kontroli przepływu stosowanego w celu zapewniania zgodności z wymogami art. 11 ust. 1 lit. f) dyrektywy 2001/89/WE.

Artykuł 8

1. Litwa nie wysłała do pozostałych państw członkowskich ani do państw trzecich przesyłek:

- a) produktów uzyskanych od świń nie wymienionych w art. 6 i 7, pochodzących z obszarów wymienionych w załączniku I część A;
- b) produktów uzyskanych od świń pochodzących z obszarów wymienionych w załączniku I część A;
- c) obornika i gnoju uzyskanego od świń pochodzących z obszarów wymienionych w załączniku I część A.

2. Zakazy określone w ust. 1 lit. a) i b) nie mają zastosowania do:

- a) produktów uzyskanych od świń, które:
 - (i) zostały poddane obróbce cieplnej:
 - w hermetycznie zamkniętym pojemniku o wartości F_0 wynoszącej 3,00 lub więcej, lub
 - podczas której temperatura w środku produktu jest podnoszona do co najmniej 70 °C; lub
 - (ii) zostały wyprodukowane poza obszarami wymienionymi w załączniku I zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1069/2009 i które od chwili wprowadzenia na terytorium Litwy były przechowywane i transportowane oddzielnie od produktów zwierzęcych, które zgodnie z ust. 1 nie kwalifikują się do wysyłki;
- b) krwi i produktów z krwi określonych w pkt 2 i 4 załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 142/2011⁽¹⁾, które zostały poddane co najmniej jednemu z zabiegów przewidzianych w pkt 3.1 sekcji 2 rozdziału II załącznika XIV do rozporządzenia (UE) nr 142/2011, po którym przeprowadzono kontrolę skuteczności, lub które przywieziono zgodnie z sekcją 2 rozdziału II załącznika XIV do rozporządzenia (UE) nr 142/2011;
- c) smalcu i tłuszczów wytopionych, które zostały przetworzone przy pomocy metody przetwarzania 1 (sterylizacja pod ciśnieniem) lub zgodnie z jedną z pozostałych metod przetwarzania, o których mowa w rozdziale III załącznika IV do rozporządzenia (UE) nr 142/2011;
- d) karmy dla zwierząt domowych zgodnej z wymogami pkt 3 lit. a) oraz pkt 3 lit. b) ppkt (i), (ii) oraz (iii) rozdziału II załącznika XIII do rozporządzenia (UE) nr 142/2011;
- e) trofeów myśliwskich zgodnych z pkt C.2 rozdziału VI załącznika XIII do rozporządzenia (UE) nr 142/2011;
- f) szczeciny świńskiej, która została poddana praniu fabrycznemu lub została uzyskana w procesie garbowania, oraz szczeciny świńskiej, która jest bezpiecznie zamknięta w opakowaniu i sucha;
- g) paczkowanych produktów zwierzęcych przeznaczonych do stosowania jako odczynniki do diagnostyki *in vitro* lub odczynniki laboratoryjne;

h) produktów leczniczych określonych w dyrektywie 2001/83/WE, wyrobów medycznych produkowanych z wykorzystaniem tkanki zwierzęcej uznanej za niezdołną do życia w myśl art. 1 ust. 5 lit. g) dyrektywy Rady 93/42/EWG⁽²⁾, weterynaryjnych produktów leczniczych określonych w dyrektywie 2001/82/WE i badanych produktów leczniczych określonych w dyrektywie 2001/20/WE;

i) osłonek zwierzęcych zgodnych z częścią A rozdziału 2 załącznika I do dyrektywy 92/118/EWG, które zostały oczyszczone, oskrobane, a następnie zasolone, wybielone lub wysuszone, po czym podjęto kroki w celu zapobieżenia ponownemu skażeniu osłonek;

j) produktów złożonych, które nie są poddawane dalszej obróbce, zawierających produkty pochodzenia zwierzęcego, przyjmując, że taka obróbka nie była potrzebna w przypadku produktów gotowych, których składniki są zgodne z odpowiednimi warunkami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w niniejszej decyzji.

3. Litwa dopilnowuje, aby produktom zwierzęcym, o których mowa w ust. 2, wysyłanym do pozostałych państw członkowskich, towarzyszyło urzędowe świadectwo zawierające następujące sformułowanie:

„Produkty zwierzęce spełniające wymogi decyzji wykonawczej Komisji 2011/508/UE z dnia 16 sierpnia 2011 r. dotyczącej niektórych środków ochronnych w związku z klasycznym pomorem świń na Litwie”.

Artykuł 9

W drodze odstępstwa od art. 8 ust. 3 w przypadku:

- a) produktów, o których mowa w art. 8 ust. 2 lit. a)–d) oraz i), wystarczy, aby stwierdzenie zgodności z warunkami obróbki, podanymi w dokumencie handlowym wymaganym zgodnie z odpowiednimi przepisami unijnymi, odbyło się zgodnie z art. 10;
- b) produktów, o których mowa w art. 8 ust. 2 lit. f), wystarczy, aby towarzyszył im dokument handlowy stwierdzający, że:
 - (i) zostały poddane praniu fabrycznemu; lub
 - (ii) zostały uzyskane w procesie garbowania; lub
 - (iii) spełniają warunki ustanowione w pkt A.1 rozdziału VII załącznika XIII do rozporządzenia (UE) nr 142/2011;
- c) produktów, o których mowa w art. 8 ust. 2 lit. g) oraz h), wystarczy, aby towarzyszył im dokument handlowy stwierdzający, że produkty te przeznaczone są do stosowania jako odczynniki do diagnostyki *in-vitro*, odczynniki laboratoryjne, produkty lecznicze lub wyroby medyczne, pod warunkiem wyraźnego oznakowania tych produktów jako „wyłącznie do diagnostyki *in-vitro*” lub „wyłącznie do użytku laboratoryjnego”, jako „produkty lecznicze” lub „wyroby medyczne”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 54 z 26.2.2011, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 169 z 12.7.1993, s. 1.

- d) produktów, o których mowa w art. 8 ust. 2 lit. j), które zostały wyprodukowane w zakładzie działającym zgodnie z HACCP oraz stosującym dającą się skontrolować standardową procedurę operacyjną, zapewniającą zgodność wstępnie przetworzonych składników z odpowiednimi warunkami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w niniejszej decyzji, wystarczy stwierdzenie tego faktu w dokumencie handlowym towarzyszącym przesyłce, zatwierdzonym zgodnie z art. 10;
- e) produktów złożonych spełniających warunki ustanowione w art. 6 ust. 1 decyzji 2007/275/WE, wystarczy, aby towarzyszył im dokument handlowy zawierający następujące sformułowanie:

„Te produkty złożone są stabilne przy przechowywaniu w temperaturze otoczenia lub wiadomo, że przeszły w toku produkcji pełny proces gotowania lub obróbki cieplnej w całej swojej substancji w taki sposób, że wszelkie ich surowe składniki uległy denaturacji”.

Artykuł 10

1. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu właściwy organ dopilnowuje, aby dokument handlowy wymagany zgodnie z odpowiednimi przepisami unijnymi w handlu między państwami członkowskimi był zatwierdzony poprzez dołączenie kopii urzędowego świadectwa stwierdzającego, że:

- a) przedmiotowe produkty zostały wyprodukowane:
- (i) w procesie produkcji, który został skontrolowany i uznany za zgodny z odpowiednimi wymogami prawodawstwa unijnego dotyczącego zdrowia zwierząt, a także za właściwy do zniszczenia wirusa klasycznego pomoru świń; lub
- (ii) z wstępnie przetworzonych materiałów, które posiadają odpowiednie świadectwa zgodności z wymogami ustanowionymi w art. 8 i 9; oraz
- b) zostały wdrożone przepisy pozwalające uniknąć ewentualnego ponownego skażenia wirusem klasycznego pomoru świń po obróbce.

2. Świadectwo, o którym mowa w ust. 1:

- a) zawiera odniesienie do niniejszej decyzji;
- b) jest ważne przez 30 dni;
- c) zawiera informację o dacie swojej ważności;
- d) jest odnawialne po inspekcji zakładu.

Artykuł 11

1. Właściwy organ definiuje obszary na podstawie ryzyka na obszarach wymienionych w załączniku I.

2. Usługi świadczone przez osoby mające bezpośrednią styczność ze świniami lub wymagające wstępu do miejsca przebywania świń są ograniczone do tych obszarów zdefiniowanych na podstawie ryzyka i nie stanowią części innych obszarów Unii. To samo dotyczy usług wymagających użycia pojazdów do transportu paszy, obornika lub padłych zwierząt do i z gospodarstw trzody chlewnej, znajdujących się na obszarach wymienionych w załączniku I.

3. Ustęp 2 nie ma zastosowania do usług, pod warunkiem że spełnione są następujące warunki:

- a) pojazdy, wyposażenie oraz inne przedmioty mogące stanowić źródło zakażenia zostały wyczyszczone i zdezynfekowane;
- b) osoby, pojazdy i wyposażenie nie miały bezpośredniej styczności ze świniami ani gospodarstwami trzody chlewnej przez co najmniej trzy dni.

4. Litwa dopilnowuje, aby:

- a) na obszarach wymienionych w załączniku I zastosowano następujące środki nadzoru:
- (i) każdy przypadek choroby zakaźnej w gospodarstwie trzody chlewnej, w przypadku której wskazane jest leczenie antybiotykiem lub innym lekiem przeciwbakteryjnym, zgłaszany był właściwemu organowi niezwłocznie i przed rozpoczęciem leczenia;
- (ii) w gospodarstwie trzody chlewnej, o którym mowa w lit. a), badania kliniczne oraz procedury pobierania próbek ustanowione w rozdziale IV pkt A załącznika do decyzji 2002/106/WE przeprowadzał niezwłocznie lekarz weterynarii;

- b) zapobiegawcze środki zwalczania choroby stosowane są w razie potrzeby zgodnie z art. 4 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2001/89/WE;
- c) do hodowców trzody chlewnej skierowana została odpowiednia kampania informacyjna.

Artykuł 12

Litwa dopilnowuje, aby na obszarach wymienionych w załączniku I część A:

- a) środki w okręgu zapowietrzonym i zagrożonym były stosowane przez co najmniej 40 dni po zakończeniu wstępnego czyszczenia i dezynfekcji zakażonych gospodarstw;
- b) oprócz badań, o których mowa w art. 11 ust. 3 lit. b) dyrektywy 2001/89/WE, świny we wszystkich gospodarstwach w okręgach zagrożonych przeszły badania kliniczne i laboratoryjne zgodnie z rozdziałem IV pkt F załącznika do decyzji 2002/106/WE, przed wycofaniem w okręgu zagrożonym środków, o których mowa w dyrektywie 2001/89/WE; tych badań klinicznych nie należy przeprowadzać wcześniej niż 30 dni po zakończeniu wstępnego czyszczenia i dezynfekcji w zakażonym gospodarstwie.

Artykuł 13

1. Państwa członkowskie inne niż Litwa nie wysyłają świń do rzeźni na obszarach wymienionych w załączniku I część A.

2. Państwa członkowskie dopilnowują, aby:

- a) pojazdy, które były używane do transportu świń na Litwę, były czyszczone i dezynfekowane dwa razy po każdym transporcie do tego państwa członkowskiego i nie były używane do transportu świń przez co najmniej trzy dni po dezynfekcji;

b) pojazdy, które wymagały wjazdu do gospodarstwa na Litwie, w którym trzymane są świnie, były czyszczone i dezynfekowane dwa razy po opuszczeniu tego gospodarstwa i nie były używane do transportu świń przez co najmniej trzy dni po dezynfekcji;

c) przewoźnicy dostarczyli właściwemu organowi dowód takiego czyszczenia i dezynfekcji.

Artykuł 14

Państwa członkowskie zmieniają środki stosowane w handlu, tak aby były one zgodne z niniejszą decyzją, i w stosowny sposób natychmiast informują o przyjętych środkach. Niezwłocznie informują o nich Komisję.

Artykuł 15

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 października 2011 r.

Artykuł 16

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 sierpnia 2011 r.

W imieniu Komisji

John DALLI

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Część A:

Gmina rejonowa Jonava (Janów), Kaišiadorys (Koszedary), Kaunas (Kowno) oraz Kėdainiai (Kiejdany) w powiecie Kaunas (kowieńskim) oraz gminy rejonowe Ukmergė (Wiłkomierz) i Širvintos (Szyrwinty) w powiecie Vilnius (wileńskim).

Część B:

Całe terytorium Litwy, z wyjątkiem obszarów wymienionych w części A.

ZAŁĄCZNIK II

UNIA EUROPEJSKA

Obszar ograniczony w odniesieniu do świeżego mięsa

II. Informacje dot. zdrowia	II.a. Nr referencyjny świadectwa	II.b.
-----------------------------	----------------------------------	-------

II.1. Poświadczenie zdrowia zwierząt

Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, niniejszym zaświadczam, że opisane mięso:

II.1.1. zostało uzyskane w rzeźni
 (nazwa), od świń znajdujących się w regionie poddanym ograniczeniom lub na obszarze poddanym ograniczeniom w
 (nazwa państwa członkowskiego) z powodu
 (nazwa choroby) zgodnie z decyzją
 (numer) i spełnia wymogi art. tej decyzji.

Część II: Zaświadczenie

Urzędowy lekarz weterynarii lub urzędowy inspektor

Imię i nazwisko (wielkimi literami):

Kwalifikacje i tytuł:

Lokalna jednostka weterynaryjna:

Nr lokalnej jednostki weterynaryjnej:

Data:

Podpis:

Pieczęć:

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do decyzji Komisji 2009/894/WE z dnia 30 listopada 2009 r. ustalającej ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego meblom drewnianym

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 320 z dnia 5 grudnia 2009 r.)

Strona 28, kryterium 3:

zamiast: „e) Emisja formaldehydu z niepoddanych obróbce surowców drewnopochodnych

Dopuszcza się użycie materiałów drewnopochodnych w meblu, o ile spełniają one poniższe wymogi:

- i) Płyta wiórowa: emisja formaldehydu z płyty wiórowej w stanie surowym, tj. przed poddaniem jej obróbce mechanicznej lub nałożeniem powłoki, nie może przekraczać 50 % wartości progowej, która pozwala na zaklasyfikowanie jej do klasy E1 zgodnie z normą EN 312.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca lub jego dostawca dostarcza dowody potwierdzające, że materiały drewnopochodne spełniają powyższy wymóg zgodnie z europejską normą EN 312-1.

- ii) Płyta pilśniowa: Zawartość formaldehydu w żadnej użytej płycie pilśniowej nie może przekraczać 50 % wartości progowej, która pozwala na zaklasyfikowanie jej do klasy jakości A zgodnie z normą EN 622-1. Niemniej płyty pilśniowe zaklasyfikowane do klasy A będą akceptowane, jeśli stanowią nie więcej niż 50 % drewna i materiałów drewnopochodnych użytych ogółem w produkcji.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca lub jego dostawca dostarcza dowody potwierdzające, że materiały drewnopochodne spełniają niniejszy wymóg zgodnie z europejską normą EN 622-1.”

powinno być: „e) Emisja formaldehydu z niepoddanych obróbce surowców drewnopochodnych

Dopuszcza się użycie materiałów drewnopochodnych w meblu, o ile spełniają one poniższe wymogi:

- i) Płyta wiórowa: emisja formaldehydu z płyty wiórowej w stanie surowym, tj. przed poddaniem jej obróbce mechanicznej lub nałożeniem powłoki, nie może przekraczać 50 % wartości progowej, która pozwala na zaklasyfikowanie jej do klasy E1 zgodnie z normą EN 312.

- ii) Płyta pilśniowa: emisja formaldehydu z płyty pilśniowej w stanie surowym, tj. przed poddaniem jej obróbce mechanicznej lub nałożeniem powłoki, nie może przekraczać 50 % wartości progowej, która pozwala na zaklasyfikowanie jej do klasy E1 zgodnie z normą EN 622-1. Niemniej płyty pilśniowe zaklasyfikowane do klasy E1 będą akceptowane, jeśli stanowią nie więcej niż 50 % drewna i materiałów drewnopochodnych użytych ogółem w produkcji.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca lub jego dostawca dostarcza dowody potwierdzające, że materiały drewnopochodne emitują mniej niż 4 mg/100 g zgodnie z normą EN 120 (metoda perforacji) lub mniej niż 0,062 mg/m³ zgodnie z normą EN 717-1 (metoda komorowa). Dodatkowo należy przedstawić deklarację potwierdzającą ustanowienie systemu zakładowej kontroli produkcji zgodnie z normą EN 312 lub EN 622-1.”

Strona 29, kryterium 4:

zamiast: „c) Formaldehyd

Emisja formaldehydu z substancji oraz preparatów do obróbki powierzchniowej uwalniających formaldehyd wynosi mniej niż 0,05 ppm.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca lub jego dostawca przedstawia deklarację dotyczącą spełnienia powyższego wymogu wraz z informacją o obróbce powierzchni (np. kartą charakterystyki materiału.”

powinno być: „c) Formaldehyd

Emisja formaldehydu z substancji oraz preparatów do obróbki powierzchniowej uwalniających formaldehyd wynosi mniej niż 0,062 mg/m³.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca lub jego dostawca przedstawia deklarację dotyczącą spełnienia powyższego wymogu wraz z informacją o obróbce powierzchni (np. kartą charakterystyki materiału) lub wynikami testu udowadniającego, że maksymalna wartość emisji formaldehydu nie przekracza określonego limitu (na podstawie normy EN 717-1).”

Sprostowanie do decyzji Rady 2010/320/UE z dnia 8 czerwca 2010 r. skierowanej do Grecji celem wzmocnienia i pogłębienia nadzoru budżetowego oraz wezwania Grecji do zastosowania środków służących ograniczeniu deficytu uznanemu za niezbędne w celu likwidacji nadmiernego deficytu

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 145 z dnia 11 czerwca 2010 r.)

Strona tytułowa i strona 6, tytuł:

zamiast: „Decyzja Rady z dnia 8 czerwca 2010 r. skierowana do Grecji ...”,

powinno być: „Decyzja Rady z dnia 10 maja 2010 r. skierowana do Grecji ...”.

Strona 11, formuła końcowa:

zamiast: „Sporządzono w Luksemburgu dnia 8 czerwca 2010 r.

W imieniu Rady

E. SALGADO

Przewodniczący”,

powinno być: „Sporządzono w Brukseli dnia 10 maja 2010 r.

W imieniu Rady

E. SALGADO

Przewodniczący”.

CENY PRENUMERATY w 2011 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

